

Brca

k a z a l o

koliko pa prenese vaša ritka?	...4
jeseniški podžupan brez ustreznega mandata	...4
jaz drugačna, jaz neenakopravna.....	...5
živeti na jesenicah	...6
pita se!	...8
o jesenice, srečna, draga vas domača...	...9
intervju	...10
celostna podoba turistične ponudbe občine jesenice	...12
brca brca	...13
lov na zvezdico	...14
od imperija prek biopolitike nazaj do življenja	...15
odpadek.doc	...16
brca apoteka	...16
G7-H8	...17
pesimizem ali realnost?	...18
zgodba, ki lahko nastane	...19
na zapadu ništa novo	...19
sporno čtivo	...20
krona	...22

u v o d n i k

Jesensko barvit pozdrav!

Zabredli smo torej v jesen, z njo vred nekateri v šolo, drugi v službo, tretji pa - na počitnice. Vsak od nas si namreč sam ustvarja svoje leto. In s tem način, kako in kje bo različne letne čase preživel.

Tako pač večina mladih, ki hodi po izobraževalnih poteh, jeseni spet zaide za težke šolske duri. Potemtakem tudi starši, ki svoj dopust želijo preživljati z otroci, v septembru zopet opravljajo svoje delovne obveznosti. Tisti, ki ne hodijo v šolo, nimajo šoloobveznih otrok ali so drugače "ne-vezani", pa imajo ravno v jesenskem času možnost potovanja.

Jesen je zelo lep letni čas. Narava pridobiva na pestrosti barvnih odtenkov, sonce nežno in ne prevroče greje, trume turistov so v glavnem izginile. Tihost okolice in svež zrak - ravno tisti oddih, ki ga po vročem in delovnem poletju potrebujemo mnogi... Zatorej, kdor lahko, naj izkoristi možnost!!

Mi pa tudi z Brco korakamo v jesenska opravila - pospravljamo in reflektiramo poletne dogodke, na plano vlečemo vse, kar je "v vrtu Jesenic in okolice" še ostalo, nadevamo si toplejša oblačila in debelejšo kožo, da bi zmogli prenesti nove izzive zimskih novic in mraz, ki ga bodo prinesli akterji v teh zgodbah. "Brcabrca trske" nam namreč - vsaj zaenkrat - niso zmogle zakuriti zelo toplega ognja... Obenem skušamo predstaviti nekatere zanimive zgodbe, svoja mnenja in mnenja naključnih mimoidočih - v Pita se! - ter risati sliko vsega dogajanja. Aktivno, kreativno, objektivno. Kolikor pač zmoremo in znamo.

Jeseni se gre torej lahko na kako lušno potovanje. Lahko se gre malo v hribe, ali pa na morje. Lahko se gre na kak izlet, tudi po šoli ali službi. Vsepovsod pa se lahko s seboj vzame jesensko Brco. Za prijetno branje, za razvedrilo, za podlago razmisleku. Barve, sonce, mir, izbrana družba, sladke razvade in Brca. Zakon od jeseni, a?

izdajatelj: Društvo mladih Jesenice

breafon: 031 568 308

e-pošta: brcabrca@email.si;

priprava za tisk: Atelje T

tisk: Medium, Zabreznica

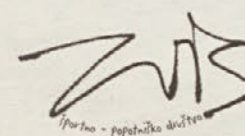
brcamo:

urednica: Romana Smagin, članki: Mirsad, Blaž, Aleš, Gaber, Fala, Erik,

Špela, Maruša, Boris, Jagoda, Romana, Jerneja, Neja, Vera;

fotografije: Jagoda plakat: Jagoda; linorez: Brina; pesmi: Trancy, Aleš, Zdeno

oblikovanje: [logo], tehnični: Boris; oktober 2003

nudimo vam: molice, kosila, pizze, jedi po naročilu
Vso hrano vam dostavimo tudi na dom!

Kot ima vsaka svoj faktor, ima tudi ta vsem dobro znana propaganda svojo - zgodbo. Pred mnogimi leti je prva ritka (no, glede na to, da še ni bila tako "ugledna" in ji kosmatost niti ni bila kaj prida mar, bi jo bilo primerneje poimenovati kar rit) še zadovoljno sledila svojemu gospodarju, ko jo je med svojim izumljanjem vsega mogočega vsake toliko počohal. Čeprav ni razumela vseh pripomočkov, s katerimi si je gospodar vse bolj lajšal svoj vsakdan, mu je zaupala, saj je marsikaj privoščil tudi njej. Drevo spoznanja gor ali dol, ko je nanjo prvič poveznil "pragate", ji je silno odleglo. Vsaj med posejanjem po grobih skalnatih in lesenih površinah, v ledenih časih pa jo je tudi bistveno manj zeblo. Postopoma so "pragate" postale finejše in še bolj udobne, površine za posejanje pa tapicirane in rit - posledično - precej pomehkužena. Če ne bi imela svoje luknje, bi postala že tehnološki višek. In medtem, ko je odlagala kocine ter se debelila v dva vedno mehkejša in na pogled prikupnejša hribčka, je njen gospodar izumljal dalje. Uau, je rekla, ko jo je prvič posedel na straniščno školjko, oh in ah pa ko je začela sodelovati še v modi. Ker pa je imel gospodar dva spola, več življenjskih obdobij, različne družbene statuse in barve kože, je tudi sama doživljala diskriminacijo in skozi zgodovino se je vendarle ni toliko čuvalo in na pogled postavljalo kot danes. Sonce je bil še najmanjši problem. Na sebi je skratka občutila že vse: od udarcev do mehke žameti, od ubijalskih griž do ubijalskega pomanjkanja svoje vsebine. A gospodar ni odnehal. Na moč se je trudil za to, da bi lahko čimveč užival in - nenazadnje - da bi tudi ritka (ki je, mimogrede, iz surove riti to že postala), čimveč mirno počivala na mehkem. Ko mu je to za silo uspelo in se ni več po cele dneve gnal za sredstvi preživetja, je tudi ritka začela živeti nove čase. Srečala se je s pripomočki namenjenimi prav zanjo. Postajala je vsebolj popularna in številni gospodarji ter gospodarice so jo začeli razkazovati. Postala je celo poslovni partner in prodala je mnogo gospodarjevih izumov pa če so ji škodili ali ne. Blišč je nekaj časa skrtil vse tisto, s čimer je dejansko začinjala imeti težave. Njena vsebina jo je namreč pogosto dušila in smrad po katerem je nekoč slovela, je bil v njeni okolici nenadoma močnejši. Oblačila so postala neprodušna, tesna in celo zavezovati so jo začeli. Če sta hribčka visela ali se napejnala čez vse, je prestajala prisilna stradanja ter nečloveške fizične napore. Če pa je po vsem tem kdaj zastokala in spustila kak izdih olajšanja, je s tem gospodarja spravila celo v zadrego, v kolikor nista bila na samem. Začela je pogrešati stare čase, ko ni bila toliko v ospredju. Saj je - nenazadnje - zato si-

vprašanje faktorjev koliko pa prenese vaša ritka?

tuirana zadaj, kamor naj sonce sploh ne bi sijalo! Tako pa ji je bilo le vedno bolj vroče in neprijetno. Če bi le lahko pogledala svojega gospodarja v oči, bi mu že povedala, kar mu gre!

Ko se je končno razgledala naokrog, je opazila, da se je njenemu okolju brzkone zgodilo podobno. Čudila pa se je, da ves hrup, težak vonj in gore smeti njenega gospodarja niso spravljali v nikakršno zadrego! Vsi ti njegovi produkti so bili ja nešteto krat "sramotnejši" kot njeni, a kjer njeno mnenje očitno ni pomenilo nič, ji je naposled prekipelo.

In tedaj se je pričela znanstvena fantastika, ki bi jo lahko naslovili z: Rit vrača BRCO. Če bi imela kaj, bi spakirala, tako pa je zgolj šla in zapustila svojega gospodarja. Glede na to, kar je storil z okoljem, bi tako ali tako kmalu ostala brez dela. Zgolj od radovednih pogledov, ki so se radi ustavljali na njej, pa se ni dalo več živeti. Ko je tako tuhtajoč odhajala, se je lahko prvič obrnila in si ogledala gospodar-

ja. Prizor, ki ga je videla, je le še bolj utrdil njeno odločitev: gospodar je naposled začel jesti denar! I, kaj ga ne bi, saj mu ga ne bo treba srati! Phe, je glasno dahnila brez cenzure, se spet obrnila in šla, rekoč: če prej ne, mu bo postalo žal takrat, ko ne bo imel na kaj pasti - ves obnemogel in izčrpan kot zemlja, kakršno je napravil. In nato se je podala na dolgo, z žgočim sonecem obsijano pot, fatamorgani naproti ...

Kot vsaka poštena basen pa ima tudi tale svoj poduk, ki bi se v angleščini glasil nekako takole:

"Free you ass, and your mind will follow!" Še preden vas le-ta pusti na cedilu, se razume ...

Maruša

zgodba, ki še ni končana jeseniški podžupan brez ustreznega mandata

postopek izvolitve
jeseniškega podžupana
ni bil opravljen v
skladu s poslovnikom
o delu občinskega sveta

Kar nekaj časa je že minilo, odkar je občinski svet občine Jesenice imenoval podžupana za gospodarske dejavnosti. Zgodilo se je na prvi seji občinskega sveta v novi sestavi, 12. decembra lani. Kljub temu je trajalo kar nekaj časa, da je občinski svet dejansko potrdil to odločitev, saj namreč sam postopek sprejemanja odločitev terja potrditev sprejetih sklepov. Potrditev četrte točke dnevnega reda prve seje občinskega sveta je terjala kar nekaj časa, saj je občinski svet to odločitev potrdil šele na osmi - julijski seji. Torej je od sprejete odločitve pa do potrditve sklepa o izvolitvi podžupana za področje gospodarskih dejavnosti trajalo več kot pol leta. Temu so botrovali različni razlogi, o katerih pa na tem mestu ne govorim, je pa treba reči, da je podžupan v tem času normalno opravljal svoje naloge.

Kljub temu, da je občinski svet ta sklep potrdil, pa še vedno ni popolnoma jasno, ali je bil sam postopek volitev opravljen v skladu z določbami poslovnika o delu občinskega sveta (poslovnik). Za lažjo predstavo o neskladjih med postopkom izvolitve, ki ga predvideva poslovnik ter o dejanski izvedbi volitev, sta v nadaljevanju predstavljena oba postopka. Najprej pa o načinu izvolitve podžupana. Občinski svet se je najprej odločil, da bo volitve opravil tajno. Do tu je bil postopek skladen s poslovnikom. Naprej pa je ...

... "Župan (je) predlagal da naloge volilne komisije za izvedbo tajnega glasovanja izvede Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja. Zaradi odsotnosti predsednika Komisije mesto predsedujočee za izvedbo tajnih volitev prevzame namestnica predsednika Vera Pintar. Predlog sklepa je dal na glasovanje. 11. sklep 1. redne seje Občinskega sveta občine Jesenice z dne 12.12. 2002 k 4. točki dnevnega reda: predlog za imenovanje podžupanov Občine Jesenice. Naloge volilne komisije za izvedbo tajnih volitev opravi Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja (KVIAZ), kateri predseduje namestnica predsednika Vera Pintar. Glasovanje: PRIS-

OTNIH 27, ZA - 24, PROTI - 0" (iz zapisnika prve seje občinskega sveta).

Naprej. Poslovník v prvem odstavku 55. členu določa, da "tajno glasovanje vodi predsedujoči s pomočjo dveh članov občinskega sveta, ki ju izvoli občinski svet na predlog predsedujočega. Posamezna administrativno - tehnična opravila opravlja delavec občinske uprave, zadolžen za svetovanje na področju dela sveta."

Ni potrebno posebno pravno znanje, da se iz povedanega razbere, da dejanski postopek izvolitve podžupana ni bil skladen s poslovníkom predvidenim postopkom, saj je postopek dejanko izpeljal KVIAZ. Torej je mogoče ugotoviti, da podžupan ni bil izvoljen po predpisanem postopku.

Na obvestilo, ki ga je spodaj podpisani v zvezi s tem vprašanjem poslal županu, je prišel tudi odgovor, ki pravi, da je bil "kvorum, določen v 55. členu poslovníka ... v celoti dosežen". Kljub temu še enkrat pogledamo, kaj določa 55. člen: tajno glasovanje vodi predsedujoči s pomočjo dveh članov občinskega sveta. Torej: če piše dva, naj potem bosta dva člana. V šoli so nas med drugim naučili tudi to, da je dve dve in ne osem. Kot kaže pa politika in matematika nimata enakih definicij, kaj je to dve in kaj osem. V politiki je možno, da je dve osem.

Slovenija je pravna država. To pomeni, da moramo upoštevati sprejete predpise. Enako velja za občinski svet. Če poslovník določa način in postopek tajnega glasovanja, potem ga mora občinski svet upoštevati.

In tokrat je občinski svet šel mimo teh določil. Dolga zgodba v zvezi z izvolitvijo podžupana je formalno zaključena, očitno pa bo treba preliti še kakšno kapljo črnila, da se bo zgodba dejansko zaključila in da bo podžupan svoje naloge lahko opravljal z ustreznim mandatom.

Predlog, ki se ob tem ponuja je, da bi župan izkoristil situacijo in ugotovil, da podžupan ni bil izvoljen po predpisanem postopku in ponovno začel s postopkom za imenovanje dveh podžupanov, ki bi jih predlagal v paketu. To možnost kot župan ima. Na ta način bi se lahko izognil morebitnim zapletom pri glasovanju in prišel do dveh podžupanov, kot si je pač zamislil.

Če naj na koncu še karikiram situacijo: občinski svet je sprejel odločitev, ki ni v skladu s poslovníkom. Tako lahko na podlagi tega dejstva ugotovimo, da je občinski svet organ, ki ne upošteva vnaprej določenih pravil igre, saj jih oblikuje sproti: v skladu s političnimi interesi. Ampak: Slovenija je pravna država, mar ne?

jaz drugačna, jaz neenakopravna.

• • •

Piše: Kozmopolitanka

Mogoče bodo moje besede malce robate in neobdelane, a vendar tako prekleto iskrene, da mi drgeta vsak živec na telesu. Nočem primerjav niti primerjanja, ker se vsi tako bojimo biti primerjani. Niti si ne bom poskušala nadeti avrelo nedolžnega dekleta. Vesela sem, da mi je omogočeno govoriti javno. Izzivam sebe in svoje življenje, a vendar v življenju znam početi tudi normalne stvari. Pravijo, da sem nora. In to tako lepo zveni, kot bi bila norost najvišje priznanje na svetu! Bodi dovolj drzen, prestopi rubikon in sledi svoji intuiciji. Ali pa ostani doma in zlagaj nogavice po parih.

Po svoji miselnosti in usmerjenosti sem kozmopolit. Toda, če sem kozmopolit se zavedam, da sem dolžna biti in ostati obenem to kar sem, da kot taka prispevam kamenček v mozaik človeštva. Ker tudi jaz sem kamenček v mozaiku narodov. Vseeno kakšne barve sem. Sem pač kamenček, ki sooblikuje podobo človeštva. Nočem kar tako izginiti pod vplivom moderne migracije. Niti ne želim z zahoda pobrati samo tisto, zaradi česar je že sam zahod slab. Ne vidim nobenega problema, ki bi mi onemogočal integriranje v slovensko družbo. In vendar različnost ne spodbija enotnosti. Moje življenje je pač vredno nekoliko več kot sama gospodarska bilanca, toda docela bi bilo zgrešeno, če bi iskala srečo zgolj na črti užitek. Toda kako naj se odzovem na neugodne stereotipe večinskega naroda? Da v očeh povprečnega Slovenca znam samo jahati kamelo, streljati na "sovražnika" in metati kamenje. Kako naj se odzovem, ko me nihče kot tako noče imeti v delovnem razmerju? Kako naj se odzovem, ko vpijejo za mano kako sem konzervativna in grda? Kako naj se odzovem, ko me na bencinski črpalki avtomatsko ogovorijo z: "Još nešto?" Ali pa pri mojem vzponu na Triglav obrekujejo, da sem iz Irana in da me mora prekleto zebsti v glavo! Kako naj se odzovem, ko mi "poskušajo razložiti", da Slovenija ni Savdska Arabija. Kot bi želela biti kolonialist. S strpnim sprejemanjem manjvrednosti ali z zavestnim odklanjanjem neugodne podobe in prizadevanjem za pozitivno podobo same

sebe? Ne loči nas nobena carina, a vendar je stereotip glavni faktor javnega mnenja, kakršen se ustvarja v družbi.

Sem aktivni član pri projektih za razbijanje predsodkov. Od poraza do poraza do končne zmage! Vprašanje je le, če sem si za končno zmago izbrala pravo pot. Živim na tem magičnem koščku sveta, kjer je to mogoče. Jesenice so specifičen kraj za ustvarjanje takih projektov. In to moram maksimalno izkoristiti. Prejšnje leto smo v sodelovanju z Ljudsko univerzo Jesenice izvedli projekte proti medverski nestrpnosti po osnovnih šolah. Ena izmed jeseniških osnovnih šol nas ni želela sprejeti. Ne bi rada nikomur nič očitala in ne mislim nikomur nič očitati, nisem za to kompetentna. Hočem samo svariti pred napačno usmerjenim mišljenjem ali generaliziranjem. Za to pa imam vso moralno dolžnost. Če bom hotela preživeti, bom morala biti ustvarjalna. Ne samo v znanosti, tehniki in umetnosti. Tudi politično. Majhna sem. In zato moram biti ustvarjalna. Veliko več se moram truditi, da bi dosegla ekvivalentnost podobe z mojim rojstnim datumom. Veliko več moram pokazati in dokazati, da bi me označili z etiketo "normalna." In vendar se sprašujem, kakšen

neki je moral biti Slovenec Brižinskih spomenikov ali Trubarjevega časa? Ali bi se današnji Slovenec hotel istovetiti s Slovincem pred 400 leti?

Podobne misli me obhajajo tudi, ko gledam v daljno prihodnost. Slovenski značaj se močno spreminja. Kakšen neki bo čez kakih 100 let? Ali bo karakterološko takratni Slovenec že tako docela spremenjen, da bo z današnjim ohranil skupno predvsem še ime "Slovenec?" Kdo sploh sem? Muslimanka v ožjem krogu in Slovenka v širšem? Jaz sem jaz in jaz sem v redu.....

živeti na jesenicah?

Mladi na Jesenicah smo izpostavljeni enakim razmeram, situacijam in drugim na življenje vplivajočim faktorjem kot so jim mladi tudi drugod po Sloveniji. Z eno posebnostjo: mi živimo na Jesenicah. V mestu s spreminjajočo se okolico, z novimi cestami, mostovi, zgradbami, drugimi lastniki istih lokalov - ki bodo večinoma (spet) namenjeni gostinski dejavnosti. Naše mesto se spreminja, obrtno - trgovsko - poslovna cona raste. Kljub temu pa se zdi, da dejavnosti in poklici na Jesenicah ostajajo enaki: gostinstvo, trgovski in nakupovalni centri, obdelava in predelava kovin, za mesto infrastrukturne dejavnosti (občina, upravna enota, šolstvo, zdravstvo, komunala, policija, sodišče...), gradbena in druga industrija, špedicijske poslovalnice... In od naštetih se po vtisih še najbolj držijo državne službe, med privatnimi pa gostinske dejavnosti. Kje naj torej (mladi in drugi) Jeseničani ustvarjamo osebni dohodek?

Dandanes je sicer praksa zaposlovanja nekoliko drugačna kot je bila v preteklosti. To pomeni, da ni več "moderno" zaposlovati (za nekatere pa niti biti zaposlen) za nedoločen čas. Količinsko se število zaposlitev za nedoločen čas iz leta v leto zmanjšuje, kar naj bi bila posledica prilagajanja na spreminjajoče se pogoje zaposlovanja.

Druge opcije, ki jih skupno lahko imenujemo projektna dela, imajo svoje pozitivne in negativne lastnosti. Honorarno delo je lahko po številu ur enako redni zaposlitvi, tudi plačilo je navadno približno enako; razlika je v tem, da delodajalec v prvem primeru ob iztekanju pogodbe le-to lahko podaljša ali ne, manjša pa je tudi stopnja zaupanja tako zaposlenemu kadru (v smislu sodelovanja z bančnimi, trgovskimi, posredniškimi institucijami...).

Po podatkih Zavoda za zaposlovanje je v trenutno več zaposlovanja po pogodbi, honorarno, glede na projekt ipd. Na Gorenjskem je bilo tako v letu 2000 72,6 % zaposlitev za določen čas, leta 2001 73,9 %, leta 2002 74,6 %, v letošnjem letu do konca julija pa je bilo med vsemi zaposlitvami 74,8 % zaposlitev za določen čas. Ti podatki zajemajo vsa honorarna, projektna in sezonska dela.

In če na ta dejstva gledamo s sodobnim očesom, tudi očesom mladih, je takšno zaposlovanje ne le resnično, temveč tudi nujno: veliko nas namreč želi biti svobodnih in kreativnih, ne želimo rutinskega dela in delovnega časa, potrebujemo pestrost izkušenj, po drugi strani tudi samo obdobje/stoletje ne dovoljuje stagnacije, zahteva stalno izpopolnjevanje znanj, napredovanje itd., hkrati pa za to potrebuje človeka, ki bo vsa ta znanja imel. Posameznik pa več znanj lahko obvlada le, če opravlja več del.

IZVAZPIS!

Društvo mladih Jesenice (DMJ) in Uredništvo časopisa BRCA v sodelovanju s podjeljem ONIKS d.d., Sp. Plavž 6, Jesenice razpisuje nagrado za avtorske prispevke mladih in neveljavljenih avtorjev v časopisu BRCA. Nagrado v višini 300.000 SIT (bruto) bo prejela avtor/ica najboljšega prispevka, ki bo v času do konca tega leta objavljen v časopisu BRCA. Kriteriji za ocenjevanje prispevkov so:

- Kritičnost

- Kreativnost, izvirnost - v smislu predlaganja možnih rešitev

- Aktualnost

Prispele prispevke bo pregledala in ocenila tričlanska komisija v sestavi Florijan Velikajne, direktor podjetja ONIKS, Rina Klinar, direktorica Radia Triglav in Peter Ličen, član DMJ.

Posamezni avtorji prispevkov lahko sodelujejo z več prispevki. V primeru, da bo prispele večje število prispevkov, ki pa jih zaradi omejitve prostora ne bo mogoče objaviti v posamezni izdaji, bo Uredniški odbor za objavo izbral najboljše prispevke.

Avtorji morajo prispevke (skupaj s posebnim listom) posredovati v pisni obliki v štirih nepodpisanih izvodih označenih s šifro in v elektronski obliki (na disketi ali e-naslov: brcabr-ca@email.si). Na posebnem listu pa je potrebno navesti ime in priimek ter naslov avtorja, naslov(e) prispevka(ov), ki mora(jo) obvezno biti označen(i) s šifro. Dolžina člankov je omejena na največ 8000 znakov (s presledki).

Prispevki, ki ne bodo izpolnjevali gornjih zahtev Komisija ne bo obravnavala.

Rok za oddajo prispevkov je 11. maj (za junjsko številko), 14. september (oktober) in 16. november (december). Prispevke lahko oddate v prostorih Kluba NANABUSH impro art, Tirova 55, Jesenice oziroma pošljete po pošti na naslov Društvo mladih Jesenice, Tirova 55, Jesenice s pripisom "BRCA", najkasneje do določenega datuma. Prispevki, ki bodo prispeli po določenem roku, bo Komisija upoštevala v naslednjem roku. Prispelih prispevkov uredništvo ne vrača.

Nagrado za najboljši prispevek bomo podelili na prireditvi 19. decembra 2003.

Pri tem se že pojavlja problem: delodajalci po informacijah Zavoda kot dodatne pogoje pri zaposlovanju najpogosteje navajajo delovne izkušnje, znanje tujih jezikov, vozniški izpit in različna računalniška znanja. Delovne izkušnje... Kje jih bo pa mlad človek dobil, če ga brez izkušenj ne bodo zaposlili? In to kljub temu, da delodajalec iskalca zaposlitve ne sme diskriminirati zaradi spola, rase, barve kože, starosti, zdravstvenega stanja oz. invalidnosti, verskega, političnega ali drugega prepričanja, članstva v sindikatu, nacionalnega in socialnega porekla, družinskega statusa, premoženjskega stanja, spolne usmerjenosti ali drugih osebnih okoliščin... Morda je problem v neustreznosti kazni?

Mladi velikokrat poslušamo, kako je lepo biti mlad, tudi ko si moramo ustvarjati svoj osebni dohodek, saj da smo prilagodljivi, učljivi, željni znanja... O resničnosti teh trditev pričajo podatki Zavoda: na Gorenjskem je bilo konec julija 6.990 brezposelnih oseb, med katerimi je bilo 15,4 % iskalcev prve zaposlitve; delež nezaposlenih mladih do 26 let pa je na Gorenjskem 21,8 % (slovensko povprečje -25,3 %). Pri tem je potrebno le izpostaviti, da Gorenjska ni majhna in v večini svojega območja res nudi dober življenjski standard... Povprečje pač skrrije odstopanja in pogosto realno stanje mnogih.

Po izkušnjah povem: kar se tiče mladega kadra in prednosti le-tega, se vse pogosto prične in zaključi pri neke vrste izkoriščanju.

Mlad človek namreč "lažje" steče po kavo, šefu prinese karkoli (ker pač v skladu s ciljem imeti dohodek to tudi mora), ostane še po delovnem času, opravlja tudi dela za katera ni zadolžen, seveda pa po mnenju nekaterih najhitreje osvoji znanja najnovjših tehnologij, zaradi česar naj se vse tudi nauči, predpostavljenim naj se sproti dokazuje, hkrati pa se pazi tudi vseh spletkarjenj, kuhinj in podobnih minešter, ki se delajo v prostorih različnih delodajalcev in so namenjene lastni koristi in škodovanju (mladega) s pomembneži nepovezanega kadra (beri: kadra brez VIP).

Danes svoj kruh mladi lahko služimo tudi prek študentskih servisov. Njihove ponudbe v okviru Gorenjske oz. bližine Jesenic po večini obsegajo: pomoč v

strežbi, delo v proizvodnji, pomoč v skladišču, čiščenje, pomoč pri prodaji, sem in tja kake inštrukcije ali delo hostes, nekaj je ponudb za računalniške strokovnjake. Vsa ta dela so različno plačljiva (ADMINISTRACIJA - 600-800 NA URO, STREŽBA - 500-700, PRODAJA - 600-700, PROIZVODNJA - 500-600, ČIŠČENJE - 450-800, PROMOCIJE ali DELO HOSTESE - 900-1000, SELITVE - 800-1000, RAZNA STROKOVNEJŠA DELA - 800-1000). In čeprav se tarife morda zdijo visoke, skupno ne nudijo velikega zaslužka. Dobro plačanih del je le nekaj (kdor prej pride prej melje in kdor koga dobro pozna, lahko melje), perspektivnejših glede prihodnosti pa je po mnenju zaposlenih v Mladinskem servisu Radovljica bolj malo - cca.2 na leto (v glavnem za administrativno delo ali strokovnejša dela). Kljub temu delo preko servisa daje izkušnje na raznih področjih, kar verjetno olajša iskanje redne zaposlitve, marsikateri delodajalec tudi kasneje vzame v delovno razmerje nekoga, s katerim ima dobre izkušnje (to je lahko tudi študent ali dijak, ki je pri njem že delal).

Paleta delovnih mest na Jesenicah in v okolici - po mojem mnenju - še vedno ni pestra.

In kaj je svetla prihodnost, o kateri je velikokrat beseda tudi med mladimi?

Svetla prihodnost je... uresničitev ciljev, želja, načrtov, ki jih posameznik goji. Njihovo udejanjanje pa se zdi še daleč.

Dokler bodo namreč dobre službe dobivali tisti, ki zanje niso izpolnjevali na razpisih prijavljenih kriterijev, ali tisti, ki imajo z relevantnimi vplivneži dobre ("pri-

jateljske") vezi..., bodo izobraženi in ambiciozni mladi, z visoko stopnjo sposobnosti, ostali brez dela. In ti mladi bodo odšli delat in (dobro) služiti drugam ...

Vse dokler bodo za razvoj mesta bolj pomembne nove fontane, futuristični trgi, betonski mostovi; ali dejavnosti, ki ne pestrijo ponudbe del temveč ohranjajo rutino ali celo le zadovoljujejo neke privatne interese ljudi iz VIP kroga, bodo meščani ostajali brez prepotrebni stanovanj, z zelenjem urejene okolice, ekološke osveščenosti in ustvarjalnosti mladih, a bodo priča več kriminalnim dejanjem (tudi zaradi drog), nasilju, "iščoščim" se (beri: izgubljenim) mladim... In ti meščani bodo odšli živeti v lepo, mirno, zeleno okolje - drugam...

In vse dokler bodo nujni življenjski pogoji dosegljivi zgolj za dovolj vsiljive, spletkarsko spretno, s kapitalom postlane in podobne ljudi, bodo poštene, pridni, zaupanja vredni (mladi) odšli drugam...

Odšli bodo, če bodo uspeli pretrgati svoje korenine in spregledati dejansko stanje, s katerim se vsepovsod po Sloveniji (ali svetu) ni potrebno sprijazniti. Tako je namreč na Jesenicah, in še kje, ne pa povsod.

Šli bodo živeti. Če bo to na Jesenicah, pa je precej odvisno od ljudi, ki danes odločajo o stvareh, ki naj bi jutri dosegale svoj namen. In zaenkrat ne kaže spodbudno.

Jesen(ičan)ka

Deisy

Rambo je model, ki stanuje na Jesenicah. Njegove prigode boste ekskluzivno spremljali v Brci.

PIT2 SE!

novim odtenkom. Oziroma, prislunili smo glasu ljudstva, na naših lepih Jesenicah, kaj nam šepče o famozni preobrazbi Čufarjevega trga. Osebnostno sem mnenja ... pa pustimo to, tu so komentarji...

Vprašanje je bilo sila preprosto: Kako bi komentirali novi izgled Čufarjevega trga?

Sicer preden vam navedem izsledke te kratke raziskave bi rad še malo pokomentiral in pokritiziral stanje našega ljudstva, kar se tiče sodelovanja. Ne vem, morda imamo še vedno kakšno prikrito KGB-ja v Sloveniji, ali kakšno drugo agencijo za varnost. Dejstvo je da so ljudje (večina) še vedno nepripravljeni sodelovati, bojijo se svojih mnenj, oziroma da bi le-ta pricurjla v javnost, in s tem povezano, so tudi te moje male raziskave pravi mali doktorat iz človeške psihologije današnjih dni.. Zanimivo je to da je tudi precej mladih takih, vendar kot rečeno, potrebuješ poleg psiholoških tudi diplomatske sposobnosti, drugače skoraj zbežijo stran.

Pa pogledjmo kaj si je peščica drznih upala povedati:

Anketo naključnih mimoidočih sta opravila Erik in Peter.

**Boštjan 23-
nezaposlen:**
Lahko bi
naredili bolj
umetniško,
samo denar mečejo
stran!

Tjaša 20-študentka: Ni mi jasno zakaj so bele črte?!!

Grega 24-študent:

Zdi se mi da so
uničili vse, prej je bil trg lepši, samo
asfalt bi lahko zamenjali.

**Polona 22-štu-
dentka:** ne
vem kaj bi
rekla-slabše bi težko
naredili, ne vem ali je
to nalašč tako..?

Tjaša 18-dijakinja: Čist
zgrešen, prej je bil velik
boljši, premalo je zelenja,
smešno zgleda.

**Joža 79-upoko-
jen:** Brez belih
črt bi mi bilo
veliko bolj všeč,
ob dežju se driča-
jo, kaj bo šele
pozimi.

Boštjan 36: Te črte
na pašejo zraven,
tudi fontana me
bega, prej mi je bilo
bolj simpatično, pro-
jektant je zapravil
naš denar..

**Milan 70-
upokojen:** Je
v redu, toda
vodomet me
ne prepriča.
Denar je bil,
pa so ga mor-
al zapraviti,
ni najboljša
ideja.

Ivanka: Kot bi v Afriki gledal zebre...

Siniša 22- brez komentarja

Senka: Enkratno, samo vode ni, manjka tudi zelenja, pa kakšna igrala za majhne otroke bi lahko postavili, tu mimo gre veliko mamic.

Tina: Takoj mi je bil katastrofalno grd, sedaj se počasi navajam, asfalt se mi ne zdi primeren za trg, če hodim in gledam črte mi postane slabo.

Tone 39: Ni najboljše, fontana je zgrešena, samo prejšnji trg bi morali popraviti.

o jesenice, srečna, draga vas domača

Ali ne. Kruha in iger. Je rekel Neron. In izgubil. Na Jesenicah težko najdemo eno in drugo. Kolikor se pogovarjam z navadnimi ljudmi, so zdavnaj nehali iskati in raziskovati. Popolna apatija. Spominja me na popoln umor. Ali še bolje rečeno, popoln samomor. Težko boste srečali ljudi, ki so bolj pesimistični, kot so to Jeseničani.

V življenju sem videl kar nekaj mest podobnih Jesenicam. Ko sem bil pred leti na počitnicah v ZDA, sem med drugim obiskal tudi Pittsburg. Grande Jesenice ali Jesenice, nato pljene s kvasom. Potem Zenica. Zelo identična našemu malemu mestu. Grda kot apokalipsa in apatična kot je Grumov Dogodek v mestu Gogi. Propad jeseniške železarne in počasno prestrukturiranje celotnega življenja, družbe in mesta je prisililo marsikaterega mladega raziskovalca, intelektualca in strokovnjaka na neprijetno početje, ki mu pravimo pakiranje kovčkov in selitev v boljše kraje. Beri: bogatejše. Beri: Ljubljana. Kmalu bomo lahko v glavnem mestu odprli ekspozituro občinske uprave in tako prihranili stroške našim ekonomskim beguncem. Mogoče ne bi bilo slabo ustanoviti Izselsko jeseniško matico. Ker je veliko mojih znancev, sošolcev in prijateljev na "začasnem" obisku v ZDA, Kanadi, Nemčiji, Ljubljani in na Novi Zelandiji. Zlasti tistih z napačnim imenom. Ali priimkom.

Veliko sprememb smo v zadnjem času na Jesenicah opazili vsi. Nemalo zaslug za novosti ima vsekakor naš župan. Dobili smo nakupovalni center Mercator, novo občino, nov Merkur, nove investicije na Hrenovici itd. Dobili smo tudi igrišče za odbojko, visoko šolo, nova delovna mesta...aja, tega še ni. Pa saj bo. Verjetno se bo nekdo v naslednjem tisočletju spomnil pripraviti projekt subvencioniranja obnove

fasad na najgrših ulicah v svetu...ups...na Jesenicah. Ljudem s slabšimi rezultati EKG-ja (op.p. EKG ni politična stranka) odsvetujem vožnjo po južnih predelih mesta. Ko namreč vstopiš v mesto po magistralni cesti iz smeri Ljubljane, imaš občutek, da si zašel v tretjerazredno hišo strahov. Po domače ji rečemo Pr' Železarjevi in Pr' Delavski. Stavba sodišča me asociira na zapuščeno centralno poveljstvo romunske tajne službe Securitatea v Bukarešti. Letnik 1880. Bog pomagaj! Celu slepega bi ponovno oslepilo! Tako grdih fasad nisem videl nikjer v Evropi. Mogoče v Zasavju. Ampak iskati primerjave z drugimi nam ne bo prav nič pomagalo rešiti težavo. Podoba mesta zelo pomembno vpliva na počutje ljudi in izjave v slogu: "Kako je na Bledu lepo..." so resnično postale floskule. Nekaj bi nam moralo povedati dejstvo, da se na Bledu sprehaja več Jeseničanov, kot se jih na Jesenicah. Da tam pojedjo več pizz, kot jih v domačem mestu. Konec koncev tam pustijo več denarja. Zakaj? Vzrokov je več. Izobraževalni sistem je pri nas enostavno pogorel. In okorel. Mogoče ne bi bilo slabo oblikovati nekakšne druge pristope v izobraževanju otrok in jim ponuditi vizijo ter prihodnost mesta na drugačne načine. Tistim, ki se ponosno hvalijo, koliko sovrstnikov (ali manjših od sebe) so pretepli med vikendom. Tistim, ki se boljše spoznajo na razlikovanje THC-ja in ostalih omamnih substanc od magistra farmacije. Tistim, ki z 10-imi leti hitreje razstavijo pištolo od profesionalnih vojakov. Tistim, ki že pri 14-ih sanjarijo o odhodu v Nemčijo, kjer bodo hitreje zaslužili za dostojni avtomobil. Ker, če bo ostal tukaj, bo stagniral. In degeneriral. V vsakem pogledu.

Zato, dragi moji v občinskem svetu, upravi, jeseniških občilih in šolskih ustanovah: zganite se, preden bo prepozno. In mi z vami. Ko človek izgubi denar, izgubi veliko. Ko izgubi prijatelja, izgubi še več. Ko izgubi upanje, je izgubil vse. Neron je dal kruha in iger. Prišel v zgodovino. In izgubil. Bomo tudi mi?

Piše OPTIMIST

No, to so bila mnenja večinoma jeseničanov, kot vidimo prej negativna kot dobra, jaz sem pa dobil po anketi še komentar od nekoga ki se je tam zadrževal, in mi je povedal zakaj in kako je tako pisano grdo: "Arhitekti si postavljajo spomenike". Imenoval ga ne bom, ker je soudeležjen pri vsem skupaj, vendar je tudi on povedal kar precej kritičnih, in tudi ta zgoraj navedeni stavek ki je več kot zgovoren, sicer pa imajo vsake oči svojega malarja.

kaj nam je JERNEJ FEFER povedal o ekološkem ozaveščanju in odpadkih

september 2003; Jernej, Romana, Boris

Kdo sploh si? S čim se ukvarjaš?

V svojih 38 letih sem delal že marsikaj: bil sem državni prvak v skoku v višino, atletski trener, avtor metodičnega postopka skoka v višino, bil sem učitelj v šolah, vaditelj v šolah v naravi (tako z otroci s posebnimi potrebami, kot tudi s tistimi, ki teh potreb nimajo), veliko sem potoval - Afrika, Kitajska domala vsa Evropa... Zdaj sem zaposlen na Komunalnem podjetju Vrhnika, v katerem opravljam poklic pravnika in se, kadar mi le čas dopušča, posvečam ekologiji.

Podrobneje se torej ukvarjaš z ekologijo, problemom odpadkov, ekološkim ozaveščanjem ipd.?

Ja, res je. Na Zemlji imamo težavo, ki se tiče nas vseh. Do narave se obnašamo zelo mačehovsko. Preko člankov v časopisju in strokovni literaturi sem ugotovil, da smo že zelo globoko zabredli, pa si tega nočemo priznati. In če kmalu ne bomo začeli ukrepati, ne vem, če bomo lahko rešili naš planet pred katastrofo.

Osebnostno sem se prestrašil informacije, ki pravi: "V kolikor bomo s takim tempom nadaljevali pri onesnaževanju oz. potrošništvu, bosta leta 2050 že dve Zemlji premalo za nas in naše odpadke". Že sedaj iz naravnih virov črpamo za 20 odstotkov več, kot nam dopuščajo naravne zmogljivosti našega planeta.

In ker sem se prestrašil, sem pričel iskati možnosti, kje in kako lahko pomagam.

In kakšna je bila torej tvoja akcija v zvezi s tem?

Začel sem doma. Tam lahko takoj ukrepaš. Srečo imam, da z družino živimo na Vrhniki, kjer že dolga leta lahko ločeno zbiramo in oddajamo odpadke. Zadevo smo organizirali tako, da od vseh ustvarjenih domačih odpadkov le tretjino damo v klasičen zabojnik za odpadke, vse ostalo pa oddamo kot koristne odpadke. Ko sem ugotovil, da takšno zbiranje odpadkov dobro deluje, sem želel to predstaviti tudi drugim. Razmišljal sem v tej smeri, da če bi vsaka družina ločeno zbirala in oddajala odpadke, bi lahko iz tega dobili ogromno koristnih odpadkov, le malo "smeti" pa bi odložili.

Svojo delo sem tako nadaljeval preko otrok v osnovnih šolah - napisal sem nekaj zgodbic, katere sem izdal v knjigi Bučkove in Štručkove dogodivščine in tako začel s pro-

gramom osveščanja o ekologiji. Knjigica Jaka pomaga naravi govori točno o tem, kako si doma organiziramo ločeno zbiranje odpadkov, knjiga Nejc obišče Center za ravnanje z odpadki pa nazorno predstavi, kaj se zgodi z odpadki po tem, ko jih ločeno zberemo in oddamo na ekološke otoke.

Ali se ti zdi, da današnji ljudje problematiko odpadkov že razumemo in če ne, zakaj?

Mnenja sem, da so ljudje naklonjeni spremembam na področju ravnanja z odpadki. Največji problem vidim v tem, da jim je treba njihovo vlogo na primeren način predstaviti. Dati jim je treba možnost, da se lotijo ločenega zbiranja odpadkov. Z izrazom "dati možnost" mislim na vlogo lokalnih skupnosti, ki organizirajo in sploh omogočijo ločeno zbiranje odpadkov, občane stimulirajo k takšnemu ravnanju in na tak način zagotovijo temelje za ekološko čistejšo okolje.

Prizadevam si, da bi ljudem predstavil podatke o onesnaževanju v vsej njihovi strašljivosti. Povedal bi jim rad, da smo planet že zelo onesnažili. Tovrstne informacije sicer so, veliko jih na primer objavlja Umanotera (nevladna fundacija za trajnostni razvoj), sicer pa če jih ne znaš iskati, jih ne najdeš. Niso "v centru medijske pozornosti", niso na planem. Želel bi, da ljudje spoznajo, kam nas vodi onesnaževanje in jim nakazati, kako lahko pomagajo. Vse premnogo ljudi si namreč misli "kaj bom pa jaz sam naredil". V resnici pa zgolj in ravno "oni sami" lahko nekaj spremenijo. Zmanjšajo količino odpadkov za četrtno, tretjino, polovico. Vsakršno zmanjšanje lahko pripomore k spreminjanju današnjega "toka onesnaževanja".

Kot si že povedal, si napisal nek program za otroke, da bi ti, kot nosilci prihodnosti, razumeli problem odpadkov. Lahko več poveš o tem?

Program cikličnega osveščanja za osnovne šole poteka preko knjižic, ki jih dobijo otroci. Te so sestavljene tako, da otroke naučijo, kako se doma ločeno zbira odpadke, jim predstavijo, kaj se zgodi s temi odpadki kasneje, kako se jih pripravijo na predelavo in kako se predelujejo, da iz njih nastajajo novi izdelki.

Druga komponenta programa je, da ta nauči učitelje ali druge akterje, ki se ukvarjajo z otroci, kako naj v zvezi s tem delujejo in

razširjajo osvojeno znanje preko šolskih vsebin - predmetnika.

Na ta način želim preko otrok vplivati tudi na starše in druge pomembne osebe v življenju otrok, da začno spreminjati svoje miselne vzorce.

Kaj pa je spreminjanje miselnih vzorcev?

Spreminjanje miselnih vzorcev v glavah posameznikov je ekološko osveščanje. To so tisti vzorci, ki jih imamo vsi, saj jih dobivamo že od zgodnjega otroštva in so zakoreninjeni v naših glavah. Zato jih je zelo težko spreminjati.

Ker pa jih v okviru ekološkega osveščanja želimo spremeniti, za to potrebujemo veliko informiranja in razpršenega obveščanja na različnih nivojih. To je potrebno, da se podatki ne pozabijo, izgubijo oziroma ne dosežejo svojega cilja.

Na primer miselni vzorci glede odpadkov so: "smeti smrdijo, so umazane, ne potrebujemo jih, stran z njimi". Mi pa poskušamo z osveščanjem doseči pozitiven prizvok za smeti kot: "Ločeno zbrani odpadki ne smrdijo, nova delovna mesta, surovine za nadaljnjo obdelavo, v končni fazi pa tudi profit". Iz tega bi morali ljudje ugotoviti, da so odpadki surovine in da lahko z njimi lahko nekaj počnemo.

Kako ti razumeš realizacijo razpršenega obveščanja?

Ta se vrši na dveh nivojih. Prek vpliva na odrasle člane gospodinjstev in na otroke v osnovnih šolah.

Na odrasle v gospodinjstvih se lahko vpliva neposredno (komuniciranje prek glasil, posebnih časopisov, akcij, nagradnih iger ...) ali posredno (npr. da je smetarski tovornjak pobarvan z belo barvo in prijaznimi motivi, kar vzbuja pozitivne vibracije).

V osnovnih šolah je pomembno zavedanje, da šola z vzgojo zelo vpliva na otroke. Te je potrebno osveščati z veliko mero potrpljenja in pozornosti. Otroci so zelo občutljivi in hkrati najbolj "učljivi". Za naš svet pa bodo v prihodnosti skrbeli ravno oni.

Kako hitro se pokažejo rezultati osveščanja?

Dostikrat smo slišali, da je osveščanje zelo dolgotrajen in drag proces. S tem se ne morem strinjati. To navadno govorijo tisti, ki bi se zaradi osveščanja morali lotiti dela, pa

tega ne znajo ali jim je odveč.

Sam sem prepričan, da so rezultati lahko doseženi že v treh letih. V okviru projekta ozaveščanja to obdobje ni dolgo, saj se že po prvem letu začno kazati učinki.

Kar pa se financ tiče, lahko stroške zmanjšamo tako, da se stvari lotimo na pravi način. Občine oziroma izvajalci ravnanja z odpadki delajo veliko napako, ker nimajo zaposlenega človeka, ki bi se ukvarjal le z osveščanjem - povezave s šolami, akcije, članki, načrtovanje osveščanja (kratkoročno, srednjeročno, dolgoročno). Se pa ponekod že zavedajo pomembnosti osveščanja in so v ta namen zaposlili usposobljene kadre, kar jim bo v prihodnje pospešilo dvig okoljevarstvene kulture.

idenje prihodnosti?

Tisti, ki so odprti za novosti in bodo v prihodnosti delovali v skladu z sodobnimi dognanji, bodo uspeli. Tudi Jesenice, ki so med prvimi imele urejeno odlagališče odpadkov v skladu z novo zakonodajo, imajo to možnost. Z ločenim zbiranjem odpadkov namreč lahko lepo uredijo svojo okolico in imajo tudi pozitivno finančno stanje.

Tudi Slovenija je v zadnjem času zaradi približevanja k EU sprejela ogromno okoljevarstvenih predpisov, ki bodo v prihodnosti zagotovo pozitivno vplivali na ekologijo pri nas. Vedeti moramo, da ohranjanje okolja veliko stane. To ne bi smela biti ovira, saj je od tega odvisno naše preživetje.

Na žalost je na svetu veliko držav, ki ekološke problematike ne razumejo ali jo nočejo razumeti. Na srečo je usmeritev EU (kjer je zdaj tudi Slovenija) naklonjena varovanju okolja. Težava je v tem, da je ozračje in vodovje enotno in ne pozna državnih meja. Zato bi morali o ohranjanju okolja razmišljati vsi. Veliko onesnaženja se steka v morje, ki je pozitiven ekološki element. Dokler ni bilo veliko kemičnega onesnaženja, je morje vse skupaj kar nekako predelovalo, zdaj pa smetenja ne dohiteva več. Verjamem, da bodo okoljske predpise sprejele tudi tiste države, ki jih do sedaj še niso, saj jih bodo v to prisilile razmere, ki se zadnja leta vedno hitreje slabšajo.

Velik problem tiči tudi v industrijski globalizaciji, ki namesto da bi s profiti, ki jih ustvarja, financirala ekološke projekte, razvoj znanosti, zdravstva, sociale ipd., dela ravno nasprotno. Bogate dela še bogatejše in revne še revnejše. Dokler politika na svetovni ravni tega ne bo hotela spremeniti, se nam ne obeta nič dobrega. Za konec vas pozivamo, da v okviru svojih zmožnosti pomagata varovati okolje. Ločeno zbirajmo odpadke in na ta način preprečimo njihovo razpadanje na odlagališčih, pri čemer nastajajo toplogredni plini. To naj bo prvi korak in vaš osebni prispevek k varovanju okolja.

*Ne dovolite mi, da bi bil človek v vaši družbi.
Menite, da je neprimerno, da se branim sam.
Pošast ste naredili iz mene.
Toda jaz ne sodim v vašo družbo.
Ne dopuščam vam vaših vojn, ne vašega krivičnega odnosa do stvari,
živali in ljudi, ki jih niti ne poskušate razumeti.
Znamenja jemljem iz vašega sveta.
Postavljam se na nasprotno stran.
Sem proti vsemu, kar ste storili v preteklosti.
Nikoli mi niste dali priložnosti, da bi govoril.
Besede, ki jih uporabljate, da bi prevarali ljudstvo, niso moje.
Ne sprejemam tistega, čemur vi pravite pravica.
Laži, v katerih živite, se rušijo, in jaz jim ne pripadam.
Besedo "bog" uporabljate le zato, da si grabite denar.
Glejte, kaj ste storili, in kaj še nameravate storiti.
Norčujete se iz stvari, ki nekomu pomenijo veliko.
Umorili ste edinega sina svojega "boga".
Pred vami sem, s svojimi znamenji in s samim seboj.
Moja vera je močnejša od vaših vojsk, vaših vlad, in vsega,
kar nameravate storiti z menoj.
Vem kaj počnem, in imam vaš svet za norčijo.
Ljubezen je moj sodnik, imam svojo ustavo. V meni je.
Nihče ne more govoriti zame.
SAMO JAZ LAHKO TO STORIM!*

Trancy

TKOLE SI
RAMBO JESENIČNIK
ŽVIŠA IQ NAD VULO!

celostna podoba turistične ponudbe občine jesenice

Razvojna agencija Zgornje Gorenjske (RAGOR) že od leta 2001 skupaj z občino Jesenice deluje na področju turističnega razvoja občine. Glede na slabo prepoznavnost območja kot turistične destinacije in neizoblikovano turistično ponudbo smo se usmerili v oblikovanje turističnega proizvoda s projektom "Fužinska tematska pot", ki bo povezoval celoten potencial kulturne, naravne in tehniške dediščine občine Jesenice.

Vsak turistični produkt, ki želi prodreti na trg, mora biti podprt z dobro promocijo. Del te aktivnosti je zagotovo ustrezen promocijski material, ki je eden od osnovnih elementov tržnega komuniciranja. Vzporedno s pripravo prvega turističnega produkta v občini Jesenice na temo pohodništva, smo pripravili tudi promocijski prospekt, ki je trenutno v zaključni fazi izdelave.

Pred dokončno izdelavo tega promocijskega materiala je bilo potrebno oblikovati celostno podobo turistične ponudbe občine Jesenice, ki je sedaj resda v začetni fazi razvoja, vendar pa jo bo celostna podoba, ki smo jo oblikovali že sedaj, spremljala skozi vse naslednje faze razvoja in nadgradnje.

Za oblikovanje celostne podobe turistične ponudbe občine Jesenice je bila zadolžena projektna skupina, ki so jo sestavljali predstavniki občine Jesenice, Gornjesavskega muzeja, Turističnega društva Golica, Muzejskega društva Jesenice, oblikovalske agencije Rosje in Razvojne agencije Zgornje Gorenjske.

Projektna skupina je pri oblikovanju celostne podobe upoštevala obstoječe stanje na področju turistične ponudbe občine Jesenice, bodoče smerice razvoja turizma, naravne in kulturne danosti ter zgodovinska dejstva območja in navodila občine Jesenice glede barvne skladnosti s sedanjo celostno podobo občine. Na osnovi navedenih dejstev je projektna skupina oblikovala celostno podobo turistične ponudbe, ki jo predstavljajo:

Slogan "V objemu narcis in fužin", katerega pomen izhaja iz tradicionalnih vrednot območja Jesenic, ki že stoletja temeljijo na fužinah, rudarstvu, železarstvu in narcisah. Poleg tega pa poudarja povezanost in sožitje med naravo in zgodovino ter ljudmi tega območja...

Logotip je zasnovan na dejstvu, da so (bile) Jesenice dolga stoletja železarsko mesto in obenem mesto narcis. Osnovni element logotipa je dimnik v rdeči, opečnati barvi, iz katerega se nič več ne vali dim, pač pa prijeten oblaček cvetočih narcis. Dimnik predstavlja preteklost in je simbol večstoletne tradicije in načina življenja prebivalcev tega območja. Cvetoče narcise, ki se valijo iz dimnika pa ponazarjajo novo, spremenjeno podobo mesta. Sporočilo logotipa je: Jesenice niso več mesto rdečega prahu in so na pragu novega obdobja gospodarskega razcveta!

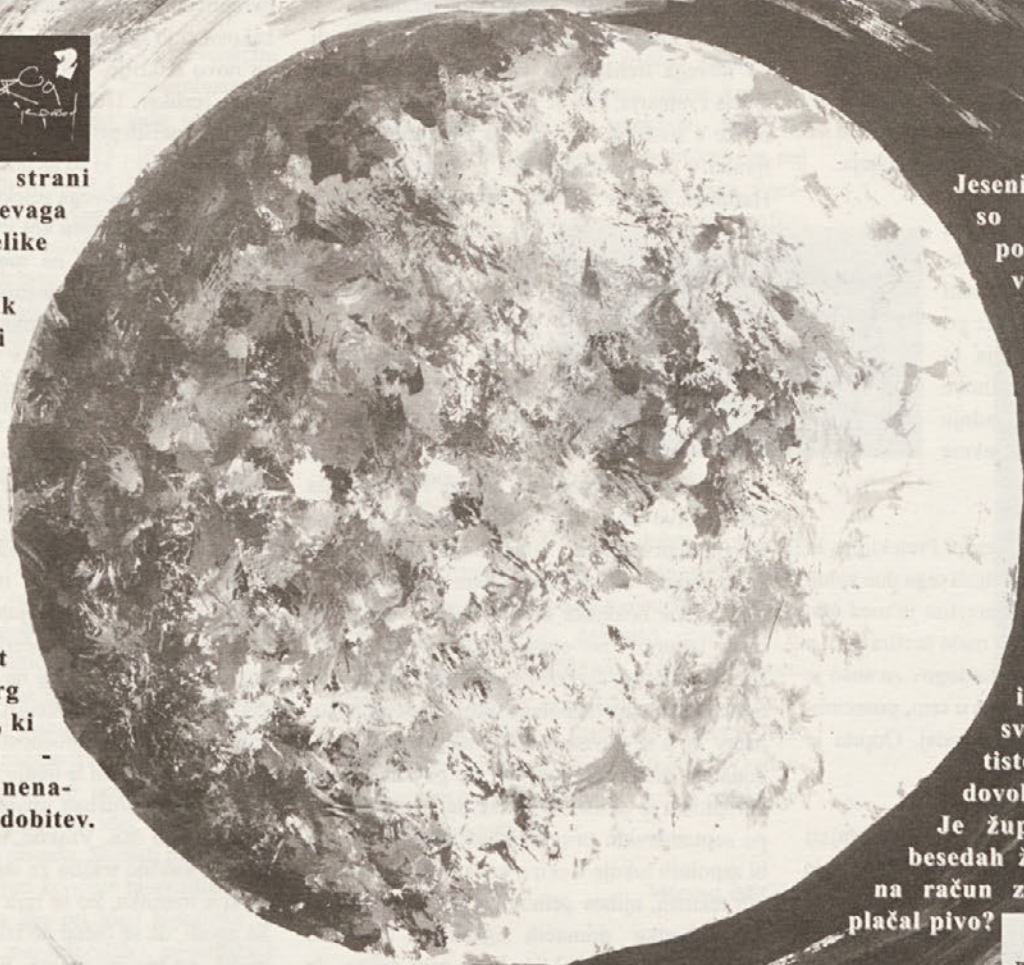
Ideja za maskoto mesta, ki jo predstavlja Viktor Ruard, je vzeta iz bogate preteklosti fužinarstva tega območja. Ruardi so bili zgodovinske osebnosti na Kranjskem in ravno Viktor Ruard je bil zadnji iz družine, ki mu je uspelo doseči ponovni razcvet fužinarstva pri nas, zlasti na Savi. S širitvijo svojih fužin je omogočil večje zaposlovanje tukajšnjih prebivalcev, zgradil je stanovanjsko stavbo za zaposlene, ustanovil je fužinsko šolo. Zaslužen je bil za splošno blaginjo takratnih Jeseničanov in zaradi tega si gotovo zasluži naše priznanje tako, da bo predstavljal maskoto turistične ponudbe občine Jesenice na vseh bodočih promocijskih materialih, njegov izgled pa bo prilagojen posamezni tematiki turističnih produktov.

Pripravila: Vera Djurić-Drozdek, RAGOR

Ena boljših strani
novega Čufarjevaga
trga so tiste velike
črte.

Nihče, ampak
res nihče, še ni
šel mimo, brez
da bi se
vprašal, za-
kaj hudiča
morajo tam
biti tiste črte.
V času, ko
nam vedno in
vsepovsod po-
nujajo instant
odgovore, je trg
- z vprašanjem, ki
ga postavlja -
enkratna in nena-
domestljiva pridobitev.

Jeseniške občinske novice
so v zadnji številki
poročale tudi o prazno-
vanju ob 110. letnici
Prostovoljnega
gasilskega društva
Jesenice. Na 11.
strani M.K. piše
takole: "Jeseniški
župan Boris Bre-
gant je izrazil za-
dovoljstvo, da us-
pešno delujejo ta-
ko častitljivo dobo
kot skupina ljudi,
'ki se organizira,
izobražuje, žrtvuje
svoj čas in zdravje za
tisto, na kar mi nismo
dovolj pripravljeni.'"

Je župan ob častitljivih
besedah žrtvoval kašen tolar
na račun zdravja in gasileem
plačal pivo?

ne tulimo v prazno...

lov na zvezdico

Dolgo vroče poletje je za nami. Minil je čas zagorelih, razgaljenih teles, rajskih plaž, vročih dni, soparnih noči. Možgani niso nič več na 'off' in življenje se s prvimi jesenskimi dnevi vrača na ustaljene smernice. Med drugim se začenja tudi nova sezona v ligaških športih in na Jesenicah se ponavadi vse vrti okrog hokeja.

Prvi marec leta '94. Nabito polna ledena dvorana Hale Tivoli, tribune se rdeče šopirijo, v dvorani odmeva pesem zmagovalavja iz grl jeseniških privržencev hokeja, ki dobesedno ponese njihove junake, ko se iztekajo zadnje sekunde odločilne, sedme tekme velikega finala. Še 3,2,1 in ...

Od zmage je minilo devet sezon. Preteklo je že toliko Save, da se mlajši navijači tega dne sploh ne spominjajo, nekaterim starejšim je med tem že zrasla siva brada. Seveda malo pretiravam, a res se zdi že cela večnost. Razlogov za sušo je najbrž precej, pa ne bi preveč o tem, pomembno je pač, kar imamo tu in sedaj. Odrpta je sezona lova na novo zvezdico.

Pred začetkom lanske sezone je vajeti jeseniškega kluba prevzelo novo vodstvo, ki je podedovalo rdeče številke predhodnikov in se odločilo, da bo njihova prva naloga sanacija dolgov, s čimer je bil v lanski sezoni omejen klubski proračun. Za športnega direktorja je postavilo nekdanjega igralca in trenerja Draga Mlinarca. Ta igralcem, glede na situacijo, ni obljubljal gradov v oblakih ter jih seznanil z načrti vodstva. Seveda je kot nekdanji hokejist vedel, kakšnega odnosa si želijo igralci in tisti, ki so to sprejeli, so ostali v klubu. Krmilo pomlajenega moštva je prevzel Roman Pristov, ki je večino igralcev poznal še iz časa, ko je na Jesenicah vodil mladinsko moštvo in z njim osvajal tudi naslove državnega prvaka. Tudi sami igralci so si želeli njega za trenerja. Pomlajeno moštvo se je v lanski sezoni učilo in doseglo, kar je pač doseglo, za kaj več pa je imelo predvsem prekratko klop in premalo izkušenj.

Prehodna sezona je mimo in Acroni Jesenice v sezoni 2003/2004 odkrito štartajo na nov naslov državnega prvaka. Da mislijo resno, so nakazali že v mesecu maju, ko so se začele kondicijske

priprave. Da bi bile te kvalitetnejše kot v prejšnjih sezonah, so najeli posebnega trenerja, šolanega na tem področju. V prestopnem roku so uspeli v moštvo vrniti nekatere 'izgubljene sinove', med katerimi je prvo ime vratar Robert Kristan, ki skupaj z Gabrom Glavičem po mnenju novega selektorja slovenske reprezentance Finca Savolainena, sestavlja enega najperspektivnejših vratarskih tandemov v Evropi. Oba se bosta lahko veliko naučila tudi od novega trenerja za vratarje, legendarnega Cveta Pretnarja, ki si je tovrstne izkušnje pridobil že v sosednji Avstriji. Za konkurenco med igralci v polju so poskrbeli z vrnitvijo Tomija Hafnerja, Tonija Tišlarja, Senada Kovačevića,

po odsotnosti zaradi bolezni se je v moštvo vrnil tudi Aleš Sodja, nova okrepitev pa je mladi napadalec Marjan Manfreda z Bleda (prej Slavija). V prvo moštvo si želijo

tudi mlajši, doma vzgojeni igralci. Res pa je, da sta moštvo zapustila steber obrambe Miha Rebolj in prvi igralec Tomaž Razingar, ki se pač nista mogla odreči mamljivim ponudbam iz obljubljenih hokejskih dežele Češke. Jeseničani niso izgubili nobenega igralca na račun konkurenčnega slovenskega kluba. Tako ima trener Pristov na razpolago okrog trideset hokejistov in ti se zavedajo konkurence, kar jih še dodatno motivira. Odkrito se govori tudi o okrepitevah iz tujine, za katere naj bi se odločili po septembrskih pripravljavnih tekmah. Ti naj bi zapolnili luknje v ekipi, ki se kažejo na uvodnih tekmah, njihov prihod pa naj ne bi vplival na dohodke domačih igralcev. Slovaški napadalec Miroslav Mičuda je prvi dokaz, da govornice o tujcih niso zgolj čenče.

Vodstvo skuša narediti korak naprej tudi v odnosu do navijačev in privržencev jeseniškega hokeja. Že na turnirju za Pokal mesta Jesenice so priredili spremljevalni program v šotoru pred dvorano, poskrbeli bodo tudi za navijaške rekvizite, ki naj bi se jih dalo kupiti pred vsako tekmo. Ponovno želijo združiti navijače in z njimi navezati korekten odnos.

Acroni Jesenice v letošnji sezoni torej želijo na vrh. So res storili dovolj za to? Mnogi skeptiki so mnenja, da z novimi okrepitevami ni mogoče nadomestiti igralcev, ki so odšli. Nenazadnje se je že na prvih tekmah pokazalo, da ta ekipa vsaj zaenkrat težko zabija gole, kar je rak rana jeseniškega hokeja že celo desetletje. Mlajši

igralci naj še ne bi bili zreli za najpomembnejše tekme, uprava kljub vidnim premikom najbrž res še ne deluje na nivoju velikega kluba, tudi trener Pristov morda ni idealna rešitev.

Vendar pustimo času čas. Sadovi trdega dela v lanski sezoni in v pripravah na letošnjo se morajo nekje pokazati. Mladi igralci, ki so se lani kalili, so sedaj leto dni izkušnejši, nove okrepitev so poskrbele, da je na voljo več kakovostnih igralcev. V letošnji sezoni čakamo na novo odkritje, kot je bil v lanski naprimer Anže Terlikar. Trener Pristov na treningih sega po modernejših prijemih, kar so potrdili jeseniški reprezentanti, ki so na letošnjem prvem zboru pod vodstvom novega selektorja s Finske trenirali po enakem kopitu kot v klubu.

'Nejeverni Tomaži', ne mečite torej puške v koruzo že na začetku sezone. Edino kar šteje v slovenskem klubskem hokeju je naslov prvaka in o njem se bo odločalo v velikem finalu med Jesenicami in Olimpijo v mesecu marcu (če se ne ponovi februar leta '99) in tista ekipa, ki bo med sezono bolje sejala, bo na koncu požela.

In zakaj po letošnji sezoni ne bi slavili na Jesenicah. Vodstvo je pljunilo v roke, trener se z igralci trudi po najboljših močeh, ti kažejo zaupanje v vodstvo in trenerja. Na koncu ostanemo mi - navijači, ljubitelji hokeja in tudi tisti, ki se v zimskih večerih preprosto nimajo kam drugam dati. Zakaj ne bi s tribun namesto žvižgov ob neposrečenih potezah odmeval aplavz za trud in borbenost. Treba je razumeti, da so tudi hokejisti le ljudje in kot navadni smrtniki v svojih službah imajo tudi hokejisti kdaj pa kdaj slab dan. Vsakdo, ki je kdaj s prijatelji odigral kakšno tekmo za stavo ali kar tako, ve, da si v trenutku, ko se igra začne, želiš zmage. Se zgodi, da se račun ne izide, pa če se še tako trudiš, ne gre in ne gre. Res pa tudi navadni

smrtniki, ki svoj prisluženi denar odštujemo za hokejsko karto, nekaj pričakujemo. Tega se morajo zavedati tudi tisti, ki jih pride mo spodbujati. Nobena športna ekipa na svetu ne more dosegati vrhunskih rezultatov, če za njo ne stojijo navijači in privrženci.

Jeseničani, stopimo ob bok vodstvu, trenerju in igralcem, da bi se na koncu lahko skupaj veselili! Vsake zgodbe je enkrat konec, naj se ob koncu letošnje hokejske sezone začne nova!

Aleš

od imperija prek biopolitike nazaj do življenja

Sredi septembra smo tudi v slovenščini dočakali prevod Imperija, pomembnega in vplivnega interdisciplinarnega dela ameriško-italijanskega para mislecev in teoretikov Antonija Negrija in Michaela Hardta. Gre za zgodovinsko študijo mednarodnega prava in razvoja (politične ter filozofske) misli, kot tudi konkretnih oblik države in (ideologije) oblasti. Gre za knjigo, ki je izredno aktualna, saj razkriva družbene in politične trende in fenomene, ki se nam razkrivajo v sodobnosti, ki se dogajajo takorekoč pred našimi očmi in v naših življenjih.

Kot pravi sam Negri, svetovno znani marksistični filozof, ki je zaradi svojega prepričanja in družbenokritičnega delovanja pred kratkim končal prestajanje (zaporne) kazni v sosednji Italiji, se knjiga osredotoča na razčlemba biopolitičnega in globalnega razvoja kapitalizma, ekonomsko-političnega reda stvari, ki v zadnjih petsto letih vse bolj obvladuje svet. Ker pa BRCA mogoče ni najbolj primeren prostor za poskus celostne predstavitve in ovrednotenja tega epohalnega dela, se bomo posvetili le enemu drobcu iz bogate bere idej, analiz in koncepcij, ki jih knjiga prinaša. Skušali bomo predstaviti in spromovirati koncept biopolitike. Zdi se nam namreč, da gre pri ideji bipolitike za mogoče enega najvidnejših posamičnih prispevkov te knjige, če si seveda lahko dovolimo in zmoremo, da iz Imperija izluščimo (le) eno koncepcijo oziroma miselni pripomoček. Seveda si od tega prijema obetamo največ praktičnih učinkov, tudi na "jeseniški" ravni, če se lahko tako izrazimo.

Kaj je biopolitika (in posledične skovanke biooblast, biokontrola, biomoč,...)? Kot pove že sama beseda, gre za tako videnje, ki v "politiko" podrazumeva in vključuje "biološke" dimenzije. Tako videnje politike ne pristaja na formalizirano institucionalno politiko, ki naj bi se dogajala predvsem v oblastnih (birokratskih, državnih) pisarnah ter hodnikih in ki le občasno (ob oziroma pred volitvami ali ob krizah) stopi med ljudi, s katerimi upravlja in jih določa. Gre za videnje, ki presega idealizirano (in bodimo odkriti: zavajajoče) razumevanje politike, ki naj bi se omejevala, držala nekakšnih (npr. parlamentarnih) pravil, lokalnih tradicij in pravne ureditve, ampak trdi, da politika (tako ali drugače) oblikuje, ureja in vodi (tudi) biološke

dimenzije človekovega življenja. Samo življenje je postalo cilj in namen (bio)politike, politika (in z njo "oblast", država) ureja vse vidike življenja, človeških teles in obnašanja.

In če za trenutek pogledamo "realno", t.i. vsakodnevno življenje, potem zlahka vidimo, da Negri in Hardt (in misleci pred njima, iz katerih avtorja izhajata) nista pogruntala nič takega: politika (pa naj bo v obliki izrecne oblasti-države, kulture ali zgolj običajev) nam že od nekdaj pravi kako naj živimo, kaj in kako naj jemo, se oblačimo, kje naj spimo, kako naj se razmnožujemo in - ne nazadnje - kako naj umiramo...taka ali drugačna "politika" (pa naj bo starševska ali družinska, gospodarska, vzgojna ali kulturna, cerkvena, državna ali mafjska,...) vedno predalčka, razporeja in usmerja. Mogoče bosta bralka in bralec BRCE na tem mestu (če ne že prej) začela zmajevati z glavo in se spraševati, pa kaj naj s to biopolitiko, kako naj si s tem pomagamo; takole besedičenje seveda tvega, da bo odvrnilo bralstvo in povzročilo še večjo zmedo ter posledično odklonilnost ter apatijo. Upamo, da se ti naši (pesimistični) pomisleki ne bodo uresničili, saj menimo, da biopolitika (podobno kot ideje "kulture", "napredka" ali "prihodnosti") prinaša množstvo pozitivnih nians v siceršnje bogastvo življenja ter ponuja dejanski potencial za razmišljanje in izboljšanje sveta v katerem živimo, pa naj ga uokvirjajo osebne želje in interesi, (občina) Jesenice, (Republika) Slovenija, Evropska unija ali (kot je v sedanjosti najbrž najbolj etično pravilno in spodobno) Zemlja, ki jo gazimo.

Mirsad BEGIĆ

MULCI

(V spomin na Domna)

*Kot bili smo včeraj,
ko smo se šli igrice,
da bi le ostali zmeraj
mulci z naše ulice.*

*Takrat bilo nam je vseeno,
če se kdo jezi na nas.
Nič bilo ni zapleteno
stare babe, mlade frače, ti in
jaz.*

*Takrat bili smo vsi kot eno,
ko smo šli k sosedu v vrt.
Vse imelo je enako ceno
brihtne glave, zviti načrt.*

*Mulci smo zdaj fantje
svet je nov in nepoznan
čas razdelil nam je karte,
ki nas vodijo v novi dan.*

Aleš

š k r a t š k r l a t
trgovina s hobby materiali ter unikatnimi izdelki

Titova 50, 4270 Jesenice

Tof., fax: 064/862-068

E-mail: skrlat@s5.net

hobby materiali (barve za slikanje na svilo, steklo, keramiko, les; kalupi; mase za vlijanje in modelirne mase; svila in drugo)

materiali za dekoriranje in aranžiranje (rafija, dekorativni razpršilci, bleščice, perlice...)

papir (barvni fotokarton, ročno izdelan papir, valovita lepenka, svilen papir...)

umetniški materiali

unikatni izdelki domače in umetne obrti

odpadek . doc

Draga bralka in bralec,
Besedilu smo odstranili kozmetično vsebino. Ostalo je sledeče:

DEJSTVO: Narava ne pozna odpadkov. Odpadki so izum človeka.

DEJSTVO: V Sloveniji v grobem letno pridelamo 6,2 milijona ton vseh odpadkov.

DEJSTVO: 213.000 teh odpadkov je izredno nevarnih.

DEJSTVO: Slovenci z lahkoto pridelamo 840.000 ton komunalnih odpadkov.

DEJSTVO: Samo gospodinjskih odpadkov je 550.000 ton.

DEJSTVO: To pomeni 282kg gospodinjskih odpadkov na prebivalca.

DEJSTVO: Večina ljudi si ne predstavlja, koliko je 282kg gospodinjskih smeti.

DEJSTVO: Večino jih to tudi ne zanima.

DEJSTVO: Nobeden noče imeti smetišča za hišo ali blokom.

DEJSTVO: Preklete malo ljudi se vpraša, kam gre vsa svinjarija, ki čez njihov dom naredi samo ovinek in jo kot pridni državljani lepo pospravijo v kontejnerje za smeti.

DEJSTVO: Če jo sploh pospravijo in ne vržejo iz avtomobila nekje sredi gmajne.

DEJSTVO: Po deželi domači leži okrog 150.000 odvzrenih motornih vozil.

DEJSTVO: Krasi jo tudi od 50.000 do 60.000 divjih odlagališč.

DEJSTVO: Svet modernega človeka je res kraj neomejenih možnosti. Smetišče New Yorka se vidi z lune.

DEJSTVO: Ljudje raje kupijo sladkor v plastični kot v papirnati vrečki.

DEJSTVO: Brez povpraševanja ni proizvodnje.

DEJSTVO: Čas imamo za vsako neumnost. Malokdo si ga vzame za skrb okolja.

DEJSTVO: Se nam res ebe za naše otroke?

DEJSTVO: Če ne bomo ukrepali, se bo Zemlja zadušila v naši svinjariji - a bo preživela - mi ne.

DEJSTVO: Ne skrbimo! Vse smeti bomo popili, pojedli ali vdihnili.

DEJSTVO: Neumno je sežgati ali zakopati zlato zapestnico, če jo lahko predelamo.

DEJSTVO: Enako neumno je zakopati steklenico ali papir.

DEJSTVO: Smeti so zmešani odpadki, katerih ponovna uporaba tako postane nemogoča.

DEJSTVO: Ločeni odpadki so viri materialov, ki imajo svojo ceno.

DEJSTVO: Ločeno zbiranje odpadkov nudi nova delovna mesta.

DEJSTVO: Problem odpadkov je tudi njihovi 'nevidnosti'. Izlet na deponijo naj zamenja nedeljsko družinsko srečo v nakupovalnem centru.

DEJSTVO: Zrno na zrno pogača: pa ena vrečka manj - pa ena vrečka manj. Pa cele Jesenice krat ena vrečka ...

DEJSTVO: Odkar doma ločeno zbiramo odpadke, vrečka za mešane smeti zdrži tudi do 4 dni (prej: 1 dan ... komaj)

DEJSTVO: Vsaka tona recikliranega papirja reši 12 do 24 dreves.

DEJSTVO: Na Vrhniki so v 5 letih uspeli 50% odpadkov preusmeriti iz odlagališča.

DEJSTVO: Zmanjševanje in ločeno zbiranje odpadkov nudi upanje za prihodnost.

DEJSTVO: Takšnih dejstev je še veliko.

DEJSTVO: Brca je tiskana na recikliranem papirju.

Spela

Lahko sploh še zdravo jemo, se sprašujem, ko se seznanjam z dejstvi o tem, kakšna hrana stoji na policah trgovin. Da bi živilo dalj časa trajalo, da bi lepše izgledalo (saj veste, kolikokrat imate samo oči lačne),

da bi bilo okusnejše itd., mu dodajajo raznorazne konzervanse (E-je), barvila ter druge za naš organizem strupene dodatke. Težko najdemo povsem naraven izdelek, četudi je ekološke pridelave, pridelave in obdelave oziroma celo nosi znak, da varuje naše zdravje. Naj za primer navedem gensko 'nespremenjeno' hrano. Zakon določa in tudi na embalaži lahko piše, da je živilo gensko nespremenjeno, če je le to nespremenjeno v manjši meri kot 0,1%, kar pa še vedno pomeni, da JE spremenjeno in zrno na zrno... Potem so tu še 'zdravi' jogurti brez maščob in brez sladkorja, z odtisnjnim priporočilom 'varuje zdravje', pod vsebino pa med naštetimi sestavinami najdemo aspartam (nadomestek sladkorja), ki po neodvisnih raziskavah povzroča raka. In da ne bi v nedogled naštevata, raje sami preberite tisti droben tisk na izdelkih v vašem hladilniku in pozabite na v oko padajoče besede brez holesterola, brez maščob, brez... brez - pameti bi bilo gledati kaj vse nima, pojemo tako le tisto, kar ima.

Hrana skozi postopek obdelave izgubi svojo vrednost, še vedno naj bi največ štela surova zelenjava in sadje, spet pa se lahko vprašamo, na kakšni zemlji je pridelek zrasel (so ji dodajali umetna gnojila), je bil šprican,... In ko s svojega vrta žanjem, kar sem na pomlad sejala, sem še vedno skeptična, če je bilo

kupljeno ekološko seme res pridelano brez uporabe fitofarmaceutskih sredstev in sintetičnih gnojil, nerazkuženo in netretirano, kot je pisalo na vrečki, ali je vse to spet ena izmed potegavščin naših spretnih trgovcev. Oh... daleč od drevesa je padlo jabolko.

G7-H8

Ko se po tednu odsotnosti za vikend spet vrnem na domače Jesenice, na Čufarjevem trgu zagledam nekaj, kar je zame še do danes skrivnost. Ustavim in občudujem nekaj, kar je še najbolj podobno ogromnemu prehodu za pešce. Mogoče pa gre za sporočilo iz vesolja kot v angleških žitnih poljih ali pa za gromozansko črtno kodo? Nato mi na misel pridejo tisti e-maili, pri katerih je dodano sporočilo, da je potrebno v neko stvar dovolj časa buljiti, pa se ti bo nekaj prikazalo. Stopim na vrh stopnic pred nekdanji C-bar in buljim. Po petih minutah se mi ne prikaže nič. Še najbolj verjetno je, da nas nekdo zajebava?

Po odgovor na uganko sem moral v Max bar. V Maxu dobiš razlago za vse.

"Košir, ti pa res nimaš pojma!" mi je rekel Miha Rebolj.

"Samo dve stvari se vidita iz vesolja. Kitajski zid in jeseniški prehod za pešce!"

A, to je to!? Zmaga!

Čez nekaj dni sem izvedel, da zadeva še ni dokončana, da bo potem čisto drugače.

"Boljše! Lepše!"

Ja, si kar predstavljam. Ena roza črta po diagonali, pa še ena rumena do tričetrt, pa zelena vijugasta po sredini, pa rdeč krogec za Zemljo krast in kvadrati za Risantanc. Na srečo vseh Jeseničanov imam v glavi briliantno rešitev. Rešitev, ki bo močno popestrila turobne nedeljske večere. Nič

več Miljonarja, nič več žajfastih nadaljevank. Čufarjev trg is the place to be!

Rešitev se imenuje Živi šah. Potrebno je le narisati bele črte pravokotno na že obstoječe in označiti igralno polje. Tekmovanje bi potekalo med jeseniškimi gostinskimi lokali in ker jih imamo skoraj 100, je govora o zares kvalitetnem šahovskem turnirju. V vsaki kafani zlahka najdeš 16 mandeljcev, pripravljenih na boj do zadnjega kmeta oziroma kralja. Glavna šahista bi stala na vrhu stopnic pred C-barom, od kjer bi vsak s svojim megafonom premikala ljudi-figure po šahovnici:

"Ne Joža, ti si kmet! Ti greš lahko samo po eno naprej!"

"A nisem jest konj?"

"Ne, Tona je konj! Ti si kmet!"

Med tem bi se beli kralj zapeljivo spogledoval s črno kraljico in upal, da ga bo čim prej spravila v mat položaj, črni kmet na H8 bi vabil belo kobilo v svoj hlevček in skakač bi na vsak način hotel osvojiti nedotaknjeno trdnjavo. Partija bi postajala vse bolj zanimiva in živci vse bolj napeti.....Žurka na kvadrat.

Ker dober glas seže v deveto vas, bi se igra hitro razširila po Sloveniji in na dan vstopa v Evropo bi vsi govorili le še o čudežu na Čufarjevem trgu. Zdaj pa naj mi še kdo reče, da se na Jesenicah nič ne dogaja.

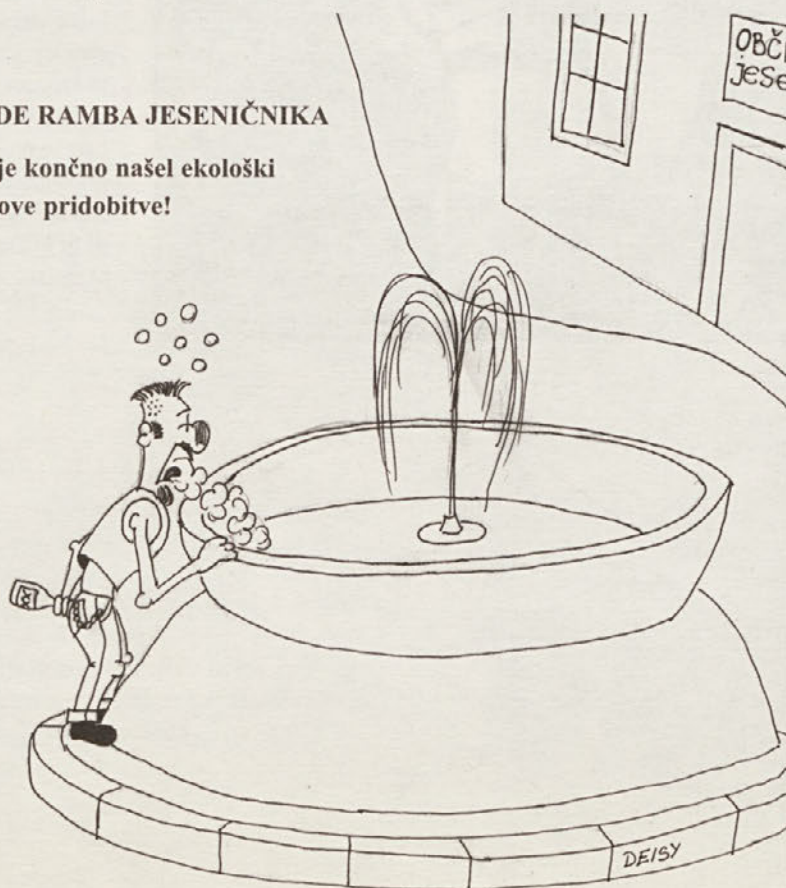
"Frenk, na G7!"

"Ne grem!"

yawn

PRIGODE RAMBA JESENIČNIKA

Rambo je končno našel ekološki smisel nove pridobitve!

JESENIC

oda

*jesenice moj navdih
jesenice moj spomin
kadar grem na jesenice - oživim*

*avenija sredi skal
dvajset šankov, kolodvor
jeseniških železarjev - koridor*

*sem z jesenic
nočem biti mestni frajer rožnatih lic
veselim se dni
ko z jesenic vam poslal bom kak
pozdravček
pridite še vi
veselim se dni*

*stare bajte umazane
proletarskih blokov sto
želje nam odnaša dimnik - pod nebo
tukaj nore so noči
sonce ravno gre v zaton
jesenice - moj najlepši babilon*

Z'dene

Imam navado, da že na začetku povem svoje izhodišče, svoje prepričanje. Sem pesimist. Nepopravljivi. In odkar se zavedam svojega obstoja, menim, da gre življenje vedno na slabše. OK, to je pač moje prepričanje, ki temelji na subjektivnih izkušnjah. Vsekakor je možno veliko aspektov tega črnega pogleda prenesti na popolnoma objektivno stvarstvo, na stvari, ki se tičejo vseh nas. Končujem študij in nimam praktično nobene možnosti za zaposlitev. Veze in poznanstva? Nimam. Kot študentka sicer delam preko študentskega servisa, vendar tudi ne morem šteti prometa celo življenje. Starejši ljudje mi sicer pravijo, da ni vse tako črno in da se bo našlo tudi nekaj zame. Socializma ni več, dragi moji. Naj vam navedem le en primer: danes sem šla na nekakšno testiranje za delo pri nekem slovenskem mediju. Itak je to le delo preko servisa, a pomeni vsaj odskočno desko za kako drugo službo in prinaša dragocene izkušnje. In veste, koliko ljudi je prišlo? 280. Izbrali pa bodo... 2. Komentar ni potreben.

V otroštvu si nikoli nisem predstavljala, da bom brezposelna. Nikoli. Nikdar nisem imela kakšnih posebnih težav v šoli, ok, saj sem imela kakšno nezadostno v srednji šoli in sem padla na kakem izpitu na faksu, to je bilo pa tudi vse. Ampak nikoli mi ni prišlo na pamet, da se ne bi našla tudi kakšna služba zame. Zadnja leta seveda razmišljam precej drugače. Kamorkoli se obrneš, povsod zahtevajo neke izkušnje. Kje, hudiča, pa naj jih dobim?

Svojo prihodnost ne vidim ravno v rožnatih barvah. Obeta se mi življenje doma, saj brez denarja ne morem na svoje. O svojem lastnem bivališču (torej, lastno, ne v najemu) pa že dolgo niti sanjam ne več. Razen če mi pade na glavo kak bogat tip, recimo. Česar pa, po pravici povedano, niti nočem. Vedno sem želela biti samostojna, neodvisna. Zdaj, pri štiriindvajsetih, nisem.

Namen opisa moje nezavidljive situacije vsekakor ni smiljenje sami sebi. Podobnih primerov je veliko. In to so ljudje, ki bi radi delali, imeli lastno streho nad glavo in tudi otroke. V Sloveniji mladi stari okoli 20, 25 pa tudi 30 let nimajo več otrok. Veliko jih študira in potem se morajo znajti kakor pač vedo in znajo. In nemalokrat jih tja do 30 leta (so)financirajo starši. Kako boš potem v takih

Pesimizem ali realnost?

razmerah imel še otroka? Meni se zdi to katastrofalno. Mladi ostajamo doma in tako prihaja do trenj, ki negativno vplivajo tako na starše kot tudi na (že odrasle) otroke. Mladi bi morali na svoje. In to veliko pred tridesetim letom.

Poleg tega študentje raztegujemo študij v nedogled. Podaljšujemo, če se le da. In nekoč se je nek profesor na moji fakulteti čudil, kako to, da imamo na moji smeri tako dobre ocene, diplomiramo pa čez sto let. Imelo me je, da bi zakričala v njega: debil! Pa smo mu na lep način potem povedali, da je bolje imeti status kot pa biti na zavodu. Pa nekako ni čisto dojel. Ja, kot sem rekla, debil. Jaz zase vem, da bi že zdavnaj diplomirala, če bi imela možnost zaposlitve. In naj mi še kdo reče, da smo študenti leni in da zato študiramo toliko let, ker smo pač... ja, leni in samo žuramo. Seveda se najdejo tudi taki primerki, a osebno menim, da bi večina izmed nas opravljala tudi delo, ki ne bi bilo ravno primerno naši izobrazbi, pa vendar, le da bi bila to zaposlitev, ne le delo preko servisa.

In če mi bo še kdo rekel, da sem len študent, bom, oprostite izrazu, popizdila. Jutri ob dveh zjutraj grem za dva dni v Lendavo, štet promet, kaj pa drugega. Aja, na začetku sem se zlagala. Se opravičujem. Če ne bi imela vez, niti prometa ne bi štela...

jerneja

Cyril Northcote Parkinson je razmeroma nepoznano ime. Parkinsonov zakon, njegovo delo, morda nekoliko manj. V knjigi z istoimenskim naslovom, ki nosi še podnaslov Na lovu za napredkom, je s kančkom ironije popisal zanimive ugotovitve, ki jih je odkril v delovanju organizacij in iz njih izpeljal deset zakonov. Zanimivo, zabavno, poučno in prijetno poletno čtivo.

Glede vsebine posameznih zakonov predlagam, da si jih sami preberete (v jeseniški knjižnici imajo kar nekaj izvodov te knjige), na tem mestu pa nekaj več pozornosti posvečam le enemu zakonu, ki ga je avtor uvrstil v knjigo na osmo mesto, nosi pa naslov Plani in planke ali Administracijska zapora. Seveda bi lahko tudi iz ostalih zakonov potegnili aktualne vzporednice z današnjimi organizacijami, za kar pa pobudo prepuščamo bralcem.

Na kratko o ugotovitvah iz tega dela: Vatikan, sedež papeškega vladarstva, je bil v današnjem obsegu dograjen v drugi polovici 17. stoletja. Mogočni papeži pa so živeli in vladali veliko prej. Društvo narodov (kot predhodnik Združenih narodov) je bilo ustanovljeno leta 1920. Palačo, v kateri je danes sedež Združenih narodov, so odprli leta 1937, medtem ko je že leta 1933 postalo jasno, da je eksperiment, ki naj bi skrbel za svetovni mir, propadel. Versailles, kot sedež oblasti v Franciji, je deloma zaživel leta 1756. Ludvik XIV. je večino zmagovalij dosegel pred letom 1679, njegova kariera je zenit dosegla leta 1682, od leta 1685 pa je njegova moč plahnela. To so le trije poudarki iz poglavja z naslovom Plani in planke, iz katerih je Parkinson izpeljal zakon, ki se glasi nekako takole: popolnost pri planiranju prostorov dosežejo le ustanove, ki so tik pred kolapsom. Lahko pa tudi tako:

dovršeno planiranje je simptom razkroja. Navedeni primeri in izkušnje kažejo na to, da so ustanove, ki se preselijo v nove prostore, obsojene na to, da bodo crknille; če ne na to, pa vsaj nato, da postanejo jalove in ne morejo cveteti. Občina Jesenice se je preselila v nove prostore. Le upamo lahko, da se opisane Parkinsonove ugotovitve ne bodo izkazale za resnične. In še za konec: če sklepamo po zeleni barvi (ki nikoli ni določala Jesenic) občinske stavbe, pa je tudi to upanje le jalovo. **Blaž**

zgodba,
ki
lahko
nastane

na zapadu ništa novo

Prišla je jesen, prinesla temperaturno olajšanje in večino prebivalcev napodila nazaj, kamor sodijo (beri-sluzba,šola,ipd). Tako je tudi Brca spet malo zabrcala. Ker sem za tokratno številko ostal brez kake omembe vredne ideje, sem se odločil, da zaplavam po starih vodah mojega pisanja. Konec koncev se je čez dolgo poletje utrnla marsikatera misel in tudi marsikateri dogodek se je pripetil.

Glavna stvar je, da je vse po starem. Predolgo in prevroče poletje še vedno ni bilo dovolj očitno in resno svarilo za vodilne gospodarstvenike. Prav tako ni streznilo domačih politikov. Ne glede na to ali kdorkoli karkoli napiše ali pove. To poletje je bilo v znamenju globalnega opozorila naši družbi. Opozorila, čigar bistvo je bilo, da smo ljudje še vedno prepuščeni na milost in nemilost planeta, da smo še vedno njegovi prebivalci in ne gospodarji.

Da lahko počisti z nami v roku dveh let ali pa še v krajšem obdobju. Vendar tisti, na katere je bilo to naslovljeno, tega niso želeli videti. Sicer ne smem metati v isti koš celega sveta. Kajti Evropi je že nekaj časa jasno, da smo ogroženi. ZDA, edina velesila, ki ni podpisala Kojotskega protokola o zmanjšanju toplogrednih plinov, ker bi ji to zabremzalo gospodarski razvoj, pa se na ta dejstva gladko požvižga. ZDA so trenutno največji naravni in človeški terorist. Kapitalistični ustroj temelji na izkoriščanju naravnih resursov in na filozofiji-zasluziti s tujim denarjem. S tem, da jim je uspelo pod krinko demokracije to vsiliti precejšnemu delu sveta.

Vendar se ZDA že slabi dve leti utapljaajo. V svoji juhi. Nezaposlenost je rekordna, gospodarski škandali se vrstijo. To je pa tisto, kar bi moralo skrbeti vse. Jaz osebno sem mnenja, da se bodo te težave zopet reševale na stari znani recept. S konflikti izven meja ZDA.

Z vodilnim kadrom, ki bi ga zlahka vzel iz vrst nacistične smetane Hitlerjeve kave, so oni odločeni postati svetovni šefi (oziroma mislijo, da so). Za vsako ceno. Kdor ni z nami, je proti nam in podobne parole.

Nekdaj grozečega vzhodnega bloka ni več, oziroma je le-ta precej odvisen od milosti zahoda, tako da so si sami pripisali vlogo svetovnega policajca. Ena grožnja jim je Evro, vendar bo na stari celini potrebno marsikaj postoriti, da bo ta nasprotnik omembe vreden. V vsem tem kaosu moči in dokazovanja se skrb za našo zibelko pozabi, oziroma glede na to, da se danes tudi usrati ne moreš zastoj, preprosto ni denarja zanjo. ZDA bi morale biti tiste, ki bi dale zgled tudi na ekološkem področju in zagotovile sredstva za izvajanje tega zgleda drugod. Sicer pa, kdo bo dal prepotrebn denar za ekologijo, če je že par let naprej porabljen za vojsko. Tako ali tako bi morale biti na vrsti najprej 50-milijonov revežev v ZDA, da Afrike in drugih žarišč revščine in bede ne omenjam. Na koncu koncev bo narava preživela, če je preživela udarce kometov, bo tudi udarce naše bedne pomilovanja vredne človeške rase, ki je tako polna praznih stvari kot so ponos, denar, moč, pohlep, da se bo tako ali tako kmalu razpočila..

Na koncu bomo pa žrtve vsi, od A do Ž. Narava se bo pa nasmehnila naši minljivosti in začela nov krog razvoja. Brez nas.

Erik

S porno čtivo

Če zaprem oči, se spomnim na tisti decembrski večer. Zunaj mraz in sneg, ki je tisto leto že drugič počasi naletaval (se bo tudi tokrat stopil?), v njenem majhnem stanovanju pa je bilo vroče; nekaj od električne pečke, večinoma pa od erotike in seksa. Tina se je odločila, da me bo zapeljala. Temu sem se upirala že zelo dolgo. Srce (in moj pohotni del) je bilo za, pamet (in pre-računljivost) pa ne. Tako sem se trudila, da sem bila v njeni bližini, opazovala sem njena srečanja (z obema spoloma) in prisostvovala (izključno kot opazovalec) njenim erotičnim srečanjem z izbranci. Kljub povabilu se jim nikoli nisem pridružila, ker me je bilo sram. Zato sem samo opazovala (s prekrižanimi nogami) in potem sama podoživljala dogajanje (in se vanje v svojih sanjarjenjih aktivno vključevala). Ampak Tini je bilo igrice dovolj. Zaželela si je akcije. Opazila sem, da me s svojimi majhnimi rjavimi očmi poželjivo opazuje. Najbolj so jo privlačili moji boki. Rekla je, da jo spominjajo na njeno prvo ljubimko.

Tistega decembrskega večera me je povabila na poiskušnjo nove pošiljke trave. Slednja pa je tudi eden od razlogov, zakaj sem od nje navadno hodila tako potrebna, da sem že v dvigalu svojega bloka odpenjala gumbke in gumbke svoje obleke in si v stanovanju po hitrem postopku potem pričarala orgazem. Trava in Tina s svojimi "soigralci". Na poizkušnjo je poleg mene povabila še tri znance in enega od njih je nameravala zadržati za kasnejšo zabavo. Ko sem pozvonila (s smetanovo torto v rokah) pri njenih vratih mi je zaklicala samo naprej. Vstopila sem v s svečami okrašeno stanovanje, odišavljeno z dišečimi olji (mošus?). Sedela je prekrižanih nog na sredini edinega prostora, tam kjer si je uredila (s pomočjo blazin) dnevni prostor, mešala tarot karte in kadila tobak, ki si ga je sama zvijala s svojimi dolgimi prsti s pogriženimi nohti. Pomahala mi je in se mi nasmehnila. Imela je majhna ustka pravilne oblike in zaželela sem si, da bi jo poljubila, ji porinila jezik med ustnici in okusila njen jeziček. Namesto tega sem jo samo poljubila na lice, se rešila plašča in se usedla nasproti nje ter jo opazovala.

"Tako bom," je rekla. "Samo še en odgovor potrebujem." Spet se je zatopila v karte in temno pobarvani lasje so se izmuznili ušesu ter ji prekrili okrogel obraz s pravilnim nosom in vzorno populjenimi obrvmi. Najbolj na njej so me privlačile njene majhne prsi, velike ravno toliko, da si jih lahko objel

z dlanmi in se prisesal na njene velike, s temnimi kolobarji obkrožene bradavice. Začutila sem mokroto med nogami in kurjo polt, ki se je širila iz temena po rokah. Tina je naenkrat vstala, se posmejala, ugasnila cigareto in rekla: "Od nocoj naprej nič več ne bo tako, kot je bilo. Karte tako pravijo." Nasmehnila sem se ji nazaj in ji nato servirala s skeptičnim pogledom. Sama nisem verjela v prerokbe. "Nikoli ni tako, kot je bilo," sem ji rekla. "Mmmm," je rekla ob pogledu na torto, ki sem jo prej odložila na mizo in jo pospravila v hladilnik. Potem je iz kuhinjske omare vzela škatlo za čaj v kateri je imela spravljeno travo, zajela v dlan nekaj opojne rastline in se vrnila k meni. "Bova kar začeli," je rekla. "Močna je, meni je všeč. Ne uspava te, samo pomiri in zlakoti, pa še potreben postaneš," mi je pomežiknila. "Pa ne da bi za slednje potrebovala travo." Zvila nama je džoint, ga prižgala, zaprla oči, potegnila in se zadovoljno zleknila na blazine. Še nekajkrat je potegnila in mi potem podala. Pri vdihu sem jo opazovala, napravljeno v razvlečeno majico z dolgimi rokavi in razvečene ter prešite dolge hlače, ki so ji odkrivali levo nogo do kolena. Nogavic seveda ni nosila. Nekaj časa sva kadili v tišini, potem pa je s priprtimi očmi pričela z "razlago".

"Povabila sem Petra, tistega, ki razvaža pice. On je nocoj tisti, ki bi ga rada obdržala čez noč. Za vsak slučaj sem povabila še Mateja in Mitja. Pri Mateju me zrajcajo njegove roke. Če samo pomislim na njegove dlani ... Mitja pa ima najbolj seksi rit. Ampak mi ni všeč, ker je preveč poraščen. V sili pa hudič tudi muhe žre." Zasmeljali sva se. Potem je pozvonilo in vstopil je Mitja. "Dober večer.

Nisem bil prepričan, kaj naj prinesem, pa sem prinesel sok in limone. Mmmm, kako diši!" Mitja je svojo ritko pospravil v oprijete kavbojke (najbrž se je zavedal svoje prednosti). Kmalu sta se nam pridružila še Peter (res vreden greha) in Matej, ki pa je svoje seksi roke žal skril pod pulover. Ob travi in vedno bolj vročem pogovoru, nam je večer hitro mineval. Čez čas je Tina nedvoumno namignila, da bi Petra obdržala, ostala dva pa je spomnila na odhod. Res sta se kmalu poslovila. Potem je nekaj zašepetala Petru na uho in odšla v kopalnico ter naju pustila sama. Moje joške so se pod srajčko napenjale v veselem pričakovanju predstave. Nenadoma sem začutila roke na svojem trebuhu. Peter se mi je približal (verjetno ga, zatopljen v sanjarjenje, nisem opazila) in mi pričel odpenjati srajco. Mislila sem si, Tina sigurno ne bo imela nič proti, če se jima pridružim in se veselila tega, da se bom končno polastila njenih prsi. Slekla sva se. Ravno sva gola obklečala drug nasproti drugemu, ko se je vrnila Tina v seksi prozorni spalnici srajčki, ki nikakor ni zakrivala njene ritke in gladko obritega zaklada med nogami. "Torej ti je uspelo!" se je obrnila k Petru. "Zdaj me bosta pa ubogala. Peter, lezi na blazine! Breda, sedi mu na prsi, da bo čutil tvojo mokroto, podrsaj se po njegovih prsih. Daj mu joško v usta!" Tina je bila vajena ukazovati (rojena domina). Sedla je na rob "prijaznišča", zvila še en džoint, razmaknila nogi (joj, kako bi se zarila mednju), se naslonila na roki (da se je spalna srajčka oprla ob njeni napeti joški) in uživalo vlekla ter opazovala. Peter je pridno sesal mojo joško, kar je bilo prijetno. Njegov vlažen jezik je obdeloval mojo levo bradavico, moja pohotnica pa je močila njegove močne prsi. Tina je spet potegnila, sa nagnila naprej, naslonila svoje ustnice na moje in izdihnila vame dim. Potem se je umaknila, še preden sem uspela reagirati. "Breda, pomakni se nižje. Čaka te petrček!" je rekla s pohotnim glasom, ki ni trpel ugovora. Petrček je res strumno čakal name in če ne bi imela polne glave Tinine mačke, bi se ga verjetno še bolj razveselila. Tina se je usedla blizu mene, se počasi slekla, vlekla džoint in me pri tem nepremično gledala. "Loti se ga!" je ukazala. Vzela sem petrčka v roke in ga z jezikom pobožala po napeti glavici. Pri tem nisem odmaknila oči s Tine. Peter je vzdihnil, vendar se zanj sploh nisem menila, uporabila sem ga za pohotno komunikacijo s Tino. Z jezikom sem se spustila do njegovih kosmatih jajc in se med njima približevala kurcu. Počasi, z očmi na Tini, sem drsela po Petrovem kurcu navzgor do glavice. Objela sem jo z usti (z očmi na Tini) in pričela požirati petrčka. Tina je svoje

roke premaknila na prsi in si začela božati bradavici. Noro me je rajcala. "Hočem, da se nasadiš nanj," je rekla s hripavim glasom. Brez besed sem se premaknila in jo še vedno požirala z očmi. Prijela sem petrčka v roko, si ga nastavila med sramni ustnici, tako da sem začutila njegovo utripanje. "Nabij se!" se je vmešal Peter v zadevo, ki ga v resnici ni zadevala. "Čutim ga, trd je, napet, vroč ... moker od moje pohote!" sem rekla polglasno in si obliznila ustnice. "Želim si ga globoko v sebi ..." sem zamrmrala. Počasi, milimeter za milimetrom je izginjal v meni. Nagnila sem glavo nazaj in uživala. Ko sem spet odprla oči je bila Tina nasajena na Petrov obraz. Premikali sva se v istem ritmu, se nabijali, pogrezali v užitke. Pred menoj so plesali njeni čudoviti joški in roka se je kar sama stegnila v njuni smeri. Ko sem se dotaknila Tininih joškov, mi je skoraj prišlo. Pohotno sva se gledali in se vedno bolj približevali ena drugi, najina nosova sta se dotikala, Tina je že gnetla moje joške in jaz vedno bolj njene. Potem nisem več zdržala, obliznila sem njene ustnice in ona mi je vrnila. Najina jezika sta se srečala v njenih ustih in se prepustila igri. Samoumevno se mi je zdelo, da sem poljub nadaljevala na njeni desni joški, najslajši, najboljši joški na svetu. Tina je vedno globlje dihala, se vedno hitreje nabijala na Petrov obraz in jaz sem ji sledila na petrčku. Ko sva se spet poljubili je obema prišlo, pa tudi Peter je pričel kričati v orgazmu, čeprav se ga je izmed Tininih nog bolj slabo slišalo, pa tudi pozorni nisva bili nanj. Pričela sem jo ljubkovati. Z jošk sem se spustila do popka, se vrnila na joške in s prsti ljubkovala njeno pobrito mačko. Ko sem z jezikom obdelovala njene ustnice, sem ji nežno porinila dva prsta v sladko, mokro luknjico med njenima nogama, tako da se je usločila in sta njeni joški skočili proti mojim ustom. Z jezikom sem oplazila njene bradavici, Tina pa je vedno glasneje stokala. Šele takrat sem se spustila med njene noge in jo narahlo ugriznila na notranjo stran stegen, medtem pa ves čas zasajala prsta v njeno mokro muco. Njenega okusa ne bom nikoli pozabila. Ko sem jo prvič obliznila sem postala odvisna in jezik je urno jel obdelovati dišečo pohotnico, dokler Tina ni zacvilila, prijela mojo glavo, si jo nabila še bolj nase, da je jezik dosegel najglobljo možno točko njene notranjosti in kričala v sladkobi orgazmične omame.

Peter je najino igro seveda opazoval in to je petrčka pošteno vznemirilo, zato smo večer nadaljevali v podobnem ritmu. O tem pa kdaj drugič.

Majhna založba z velikim srcem.

Stegne 21c, 1000, Ljubljana

tel: 01 511 44 58

gsm: 013 380 236

e-mail: gnosis@siol.net

TELEBANOV VODNIK *po*

»Telebanov vodnik po reinkarnaciji je napoponejši in najbolj učben praktični vodnik po reinkarnaciji, kar sem jih videl... Med drugim vas nauči kolosesti med pravnimi spomeni na pretekla življenja od domišljije.«

— Carol Bowman, avtorica uspešnice *Pretekla življenja otrok: kako spomeni na pretekla življenja vplivajo na vašega otroka.*

REINKARNACIJI

- ♦ Pregledno in jedrnato o tem, kakšno vlogo igra reinkarnacija v drugih kulturah in verstvih.
- ♦ Kaj mora vsakdo vedeti o dejji vu-ju, obsmrtnih izkustvih, sanjah, meditaciji in drugih podobnih pojavih.
- ♦ Praktični nasveti, kako priti v stik s svojimi preteklimi življenji

David Hammerman
in **Lisa Lenard**

!NOVA KNJIGA!

Telebanov vodnik po reinkarnaciji

• Pregledno in jedrnato o tem, kakšno vlogo igra reinkarnacija v drugih kulturah in verstvih

• Kaj mora vsakdo vedeti o deji vu-ju, obsmrtnih izkustvih, sanjah, meditaciji in drugih podobnih pojavih.

• Praktični nasveti, kako priti v stik s svojimi preteklimi življenji

ATELJET

**PRIPRAVA
ZA TISK**

• **Digitalizacija vseh vrst slikovnih predlog**

Skeniranje:

Dia posnetki, papirni originali do velikosti 90 cm x 70 cm (bobenski skener: Crosfield)

Digitalna fotografija:

Skulpture, okvirjena umetniška dela, komercialni izdelki... (digitalni zadek: Leaf - Hasselblad)

• **Barvna obdelava in retuša poškodovanih predlog**

• **Sestava tiskovin**

Monografije, tiskovine, promocijski materiali, Knjige, učbeniki, katalogi, revije, plakati, koledarji, letaki... (vhodni formati: vsi obstoječi grafični formati in mediji)

• **Osvetljevanje na film**

Maximalni format osvetljevanja je 55 cm x 75 cm Velika izbira različnih oblik in gostot rastrov, priprava za CTP (Heidelberg Hercules, Delta Tower, Delta Technology)

Impozicija – sestava tiskovne forme (sestava je možna iz formatov PS., PDF., PRN.)

• **Kontrola kvalitete**

Best color (format A2*) Cromalin (format A3*)

• **Grafični inženiring**

Oblikovanje, organizacija tiska in dodelave

Delovska c. 24
4208 Benčur
Slovenija
tel.: +386 4 2515 271
+386 4 2515 272
fax: +386 4 2515 270

www.ateljet.com
ateljet@ateljet.si
www.pustovrh.com
igor@pustovrh.com

krona

Nekoč dolžnost,
oj, zdaj krepost!

Kar prej se zdelo je kot ječa,
je danes kariera, uspeh in
sreča!
Poklic soldata
zdaj bleščeča je reklama!
A delo je ostalo isto:

ubijati, kar rodila je
človeška mama.

Maruša

KOBENTAR in PARTNER dno.

r.a.č.u.n.o.v.o.d.s.k.e s.t.o.r.i.t.v.e

C. m. Tita 1, 4270 JESENICE
Telefon in fax: 04 584 19 80
e-mail: kobentar@g-kabel.si
direktor:

DAMJANA KOBENTAR
mobitel: 041 602 848

PCX Računalniki

Primerni za šolo, doma in za poslovno uporabo:

Osební računalnik Pentium Celeron
1,7 GHz, 128 MB DDR RAM, trdi disk
40 GB, CD ROM, zvočniki, miška,
tipkovnica, protivirusni program

samo **76.890 SIT**

Priporočamo še nakup Windows XP, ME
ali 98.

Monitor Samsung 17"

samo **31.190 SIT**

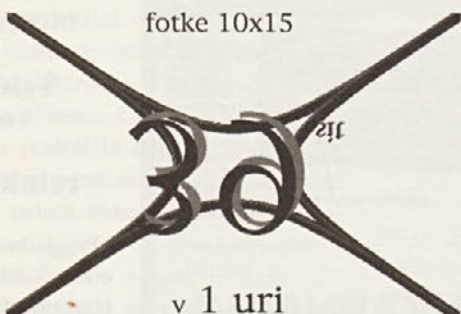
3BM
Jesenice

elektronika in mikroročunalniki d.o.o.

4270 Jesenice, C. železarjev 7, www.3bm.si

tel.: (04) 58-36-444, faks: (04) 58-36-440

d r o b c i č a s a v p r o s t o r u

fotke 10x15

v 1 uri

prinesite razviti 3 filme in dobite novega ZASTONJ

fotofon: 041 662 775
Kontrast, o.o.s., Jesenice, Titova 4a

p o d o b e k o t s o V a m v š e č

AVTO ŠOLA

Titova 16, Jesenice

TELEFON:

586 13 55
041 676 100

kategorije: A, B, C, E, E+B, H
tečaj vsak teden

! Brca žur!

31.10

ob 20.00

v klubu Nanabush

- odprtje razstave "utrip brazilije" fotografije Janez Pipan
- impro bend

Načrtovanje,
urejanje in
vzdrževanje
vrtov.

Aljoša Ulčar s.p., c.1. maja 88, Jesenice
www.jesen-au.si, aljosa1@izid.si

gsm: o31 224 312

foto Claudia

Jesenice, Titova 58, tel.: 04/ 5 831 387

- *fotografije v 1 uri
- *fotografije za dokumente - 3 min
- *portretna dela
- *fotografiranje na terenu
- *presnemavanje video kaset
- *prodaja filmov in fotoaparatorov
- *drobna darila

		DEL VOJAŠKE OPREME	SLO. SMUČARSKA NUŠA	KNJIŽNA KODA	PRODUKCIJA	SAMO	KRATICI LJUBLJENEGA VODJE	HRVAŠKI PETROL	RAZKOŠNA HIŠA	
										BO- RILNA VEŠČINA
										TUJA GLAS- BENICA SIMONE
						JOKAV OTROK	MOŠKO IME AM. SLIKAR THOMAS			
	NAŠE MESTO							SMUČSKA- KALEC PE- KRA NIKOLA		
	ZMLETO ŽITO							II. ČRKA ABECEDA		
MUSLI ROMAR- SKO MESTO			LISA DORNEN	MITOLOŠKA POŠAST OTO VRHO- VNIK					ANŽE NOVAK	
SRE- DIŠČE VRTENJA		ROMAN SLO. PIS. SOBRIA IN POL NUŠA DERENDA						VISOK PRED- STAVNIK RKC	TOŠE ANDERLIČ ČASNIK	
BARBI- KIN MOŽ			PROSTOR PRED HIŠO JADRAN- OTOK							
GOROV- JE V J. AMERIKI			VODA V TRDNEM STANJU	PREBIVALKA EJI VZDEVEK OLJIVERIA DRAGOTI- VICA					ANTI- ČNA GRŠKA PESNICA	DELNI- ŠKA DRUŽBA
	10.ČRKA ABECEDA	VELIKA ŽIVAL					... SOSEDU VOLK			
	NEKDANJA SOVA	RIBJA JAJČECA					ŽENSKO IME			
PROFE- SORJI NA SOLI								OČE AM. AVTOMOBIL- LA HENRY OČE		
DEOKSIRI- BONUK- LEINSKA KISLINA		RIMSKA BOGINJA LOVA ORANJE						3,14 ALADIN LANC		
URAD					FR. MESTO BLIZU VERDUNA					
PLOŠČIN- SKA MERA V ANGLIJI					brca					
						PLES				

križanka

Pravilno rešeno križanko pošljite na naslov: Društvo mladih Jesenice, Titova 55, Jesenice.

Izmed prispelih rešitev bomo izžrebali tri praktične nagrade.

Imena nagrajencev bodo objavljena v naslednji številki časopisa Brca.

Nagrajenci križanke iz 15. številke Brce so:

- Branko Jensterle
Verdnikova 40
4270 Jesenice

- Danijel Klemenc
C. na golicu 100
4270 Jesenice

- Iztok Premrov
c. Revolucije 8
4270 Jesenice

Po pošti bodo prejeli praktično nagrado. Čestitamo!!

??želiš časopis brca prejemati po pošti??

S priloženo polnoletno letko
plačaš kotne stroške krce
vsaj 500 SIT,
če pa daš več gre to za brca
zelo svaka čast!!

Društvo mladih Jesenice
C. m. Tita 55, Jesenice

Brca prijavnica

Podpisani _____ želim na naslov _____
prejemati časopis Brca. S podpisom se obvezujem, da bom v letu 2003 za prejete izvode, poslane
po pošti, plačal stroške poštnine in tako razbremenil Društvo mladih Jesenice.

V/na: _____ datum: _____ podpis: _____

Časopis bodo v naslednjem letu lahko prejemali le naročniki časopisa. Zato vas že danes vabimo, da postanete naročnik/ca časopisa tako, da na naslov Društvo mladih Jesenice, Titova 55, 4270 Jesenice pošljete izpolnjeno prijavnico.

Pobarvaj si življenje!

Elektronska ter tiskana pobarvanka Mandala in knjiga Mandala so trije dobrodošli pomočniki pri dvigu zavesti in osebno zrelstnem procesu.

 medium
tisk & design

knjiga: 2.930,00 SIT
pobarvanka: 1.410,00 SIT
elektronska pobarvanka: 3.480,00 SIT

naročila

Medium, d.o.o., Zabreznica 53 c, 4274 Žirovnica, tel.: 04 580 50 20
fax: 04 580 10 65 • medium@medium.si, <http://mandala.medium.si>

- POSREDOVANJE DEL DIJAKOM IN ŠTUDENTOM
- PRODAJA ŠTUDENSKIH BONOVI ZA PREHRANO
- TURIZEM ZA MLADE.
- POŠILJANJE NAPOTNIC DOMOV ALI K DELODAJALCU, POŠILJANJE NAPOTNIC OB VSAKEM PRIČETKU MESECA SKOZI VSE LETO.
- POSREDOVANJE PRI NAKUPU IN PRODAJI VREDNOSTNIH PAPIRJEV, UPRAVLJENJE PREMOŽENJA
- SMO PRIJAZNI, HITRI IN ZANESLJIVI.

Gorenjska cesta 25,
Radovljica; tel: 53 03 555

Izpostava JESENICE,
Cesta maršala Tita 7
(nad pizzerijo Domino);
tel:583 50 20

www.ml-servis-radovljica.si
info@ml-servis-radovljica.si

Ne ostani brez.

Saj poznáš občutek, ki te prevzame, ko si prepoznen za dobre stvari. Zato nikar ne zamudi prednosti, ki ti jih ponuja račun Abanke za mlade - Akeš. Kartici BA Maestro in/ali Visa Electron, poslovanje na bančnih avtomatih prek interneta (Abanet), pregled stanja in prometa na računu prek mobilnega telefona (ABASMS), možnost limitov, nagradne igre in posebni dogodki, namenjeni izključno aktešarjem. Več informacij na www.abanka.si/akes.

ABANKA

www.abanka.si

ADIKES

REAKTOR

Abanka Vipava d.o.o., Slovenska 58, 1517 Ljubljana, Slovenija

NOVO NA JESENICAH

PIFLAR
ŠTUDENSKI SERVIS
FOTOKOPIRANJE

DIJAKI IN ŠTUDENTI!

- obveščanje o zasluških preko SMS sporočil
- pregled zasluška in naročanje napotnic preko interneta
- velika ponudba prostih delovnih mest
- razne ugodnosti za naše člane

Prepričajte se v kvaliteto naših storitev!

Titova cesta 5, Jesenice (nasproti Gorenjske banke)

Tel.: 5837 399, Fax: 5837 398

e-pošta: piflar@piflar.net, www.piflar.net

del. čas: pon. - pet. 8.00 - 16.00